

ப. விவாத்த சுரூ
(கோப்பாம் - கலை)
கோப்பாந்து தினாக்கலை
கிளிதெநாச்சி

பூர்ணம்

நம்பிக்கை! நானையும்!! உத்தரவாதம்!! நீதானவிலூ!!!

புத்தம்புது டிசென்களில்
சகலவிதமான ஆபரணங்களையும் செய்துதர
எப்பொழுதும் காத்திருக்கிறார்கள்

நியூ வெல்தா ஜெவலர்ஸ்

இல். 6, அந்தோனிப்பிள்ளை கட்டிடம்,
கரடிப்போக்கு, கண்டிவீதி,
கிளிநோச்சி.

பி. வி. சி. பைப் வகைகள்,
பெயின்ட்வகைகள்,
மின்சார உபகரணங்கள்,
ஏசக்கிள் உதிரிப்பாகங்கள்

முதலியவற்றுக்கு
நாடுங்கள்!

டார்சான் ரேடின் கோம்பனி

கரடிப்போக்கு, கண்டி வீதி,
கிளிநோச்சி.

பேருவி

ப. விவாத்தங்கர்மா
(கோப்பாம் சிவம்)
ஸ்ரீபாகனந்த திவாக்கன
கிளிடாச்சி

1985.

இணையாசிரியர்கள்:-

“நமக்குத் தொழில் கணிதை
நாட்டுக்குழழைத்தல்
இமைப்பொழுதும் சோராதிருத்தல்”

அட்டைப் படம்.

ந. செல்வரத்தினம்.
(அல்லவச் செல்வி)

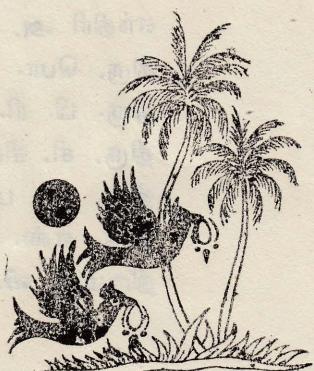
விலை ரூபா:- 5-00

ப. விவாத்தங்கர்மா

(கோப்பாம் சிவம்)

க. ருமாரூ

இடைவெளிகள்
எங்கள் கருங்களைச்
சேரவைக்க வேண்டாம்!
நமது கருங்களுக்கு
ஒய்வே நேவையில்லை!!.

ஆக்கங்கள் யாவம் ஆக்கியோர் பொறுப்பே!

ப. விவாத்தங்கர்மா

(கோப்பாம் சிவம்)

ஸ்ரீபாகனந்த திவாக்கன
கிளிடாச்சி

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்

கிளிநோச்சிப் பிராந்தியம்

காப்பாளர்:-

எந்திரி ம. சபாரத்தினம் அவர்கள்

தலைவர்:-

எந்திரி ச. சிவகுருநாதன் ,,

உபதலைவர்:-

எந்திரி த. சுப்பிரமணியம் ,,

செயலாளர்:-

எந்திரி ஏ. சி. வினேதராஜ் ,,

உபசெயலாளர்:-

திரு. பா. பாலசண்முகநாதன் ,,

பொருளாளர்:-

திரு. த. கெங்காதாந் ,,

உபபொருளாளர்:-

திரு. பொ. காசிலிங்கம் ,,

நாலகர்:-

திரு. சு. நந்தகுமார் ,,

துணைநாலகர்:-

செல்வி. சி. சிவசக்தி ,,

இணைப் பத்திரா

திரு. ப. சிவானந்தசர்மா ,,

திபர்கள்

(கோப்பாய் - சிவம்)

திரு. சு. குமரகுரு ,,

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

எந்திரி என். ஜே. நவரத்தினராஜா அவர்கள்

எந்திரி என். சோதிராஜா ,,

எந்திரி கே. செல்வரத்தினம் ,,

எந்திரி அ. புராந்தகன் ,,

திரு. பொ. அமிர்தகௌரி மோகன் ,,

திரு. பி. ரி. நடராஜா ,,

திரு. சி. சிவானந்தராஜா ,,

திரு. மு. பாலசுந்தரம் ,,

திரு. எஸ். வின்வலிங்கம் ,,

திருமதி. வி. ரஞ்சிதகௌரி ,,

தொடர்புகளுக்கு:-

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம்,

பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை,

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம்,

கிளிநோச்சி.

கல்விப் பணிப்பாளர்

ஆசித்ருகிரு.

கிளிநொச்சிப் பிராந்திய நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் இவ்வருடம் ஜூலை மாதம் முதல் பேரூவி என்ற பெயர் மாற்றத்துடன் தமது சஞ்சிகையை வெளியிடுவதையிட்டு உவகையடைகின்றேன்.

‘பேரூவி’ பெருக்கெடுத்து, எமது கல்விப் பிராந்தியப் பரப்பில் ஒடி, மாணவர்களுக்கும், சமுதாயத்திற்கும் அறிவென்னும் விளைவை அறுவடை செய்யும் என்பது எனது துணிவு.

கல்வி அபிவிருத்தியில் வீறுநடை போட ஆரம்பிக்கும் எமது பிராந்தியப் பரப்பிற்கு நீர் வினியோகத்துடன் மட்டும் நின்று விடாது அறிவு வினியோகம் செய்து, சமுதாய பாரம்பரிய பண்பாட்டு விழுமியக்களை வெளிக்கொணர முனைவதையிட்டு அகமகிழ்ச்சின்றேன்.

கடந்த காலங்களில் கழகம் கொத்தணிப் பாடசாலைகளின் மட்டத்தில் மட்டும் நாவன்மைப்போட்டி, சிறுக்கைப்போட்டி, நாலக சேவை போன்றவற்றை நடத்தியது. இத்தகைய சேவை பிராந்திய மட்டப் பாடசாலைகளுக்கிடையே கிள்ளரிக்கப்பட வேண்டும்.

புதிதாக ஊற்றெடுக்கும் ‘பேரூவி’ புத்தொளி பரப்பிப் பாய என் மனமுவந்த ஆசிகளை வழங்குவதில் உளம் கூரிக்கின்றேன்.

எம். எம். மன்குர்.

பிரதேசக் கல்வித் திணைக்களம்,
கிளிநொச்சி 1985. 07. 05.

பிரதேசக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
மூலஸ்தீவு — கிளிநொச்சி.

எழுத்தாளர் எங்களே

வாழ்த்துகிறூர்!

இலங்கையின் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும், இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கும் நீண்ட காலமாக ஊக்கம் அளித்துவரும் நிறுவனங்களுள் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகம் குறிப்பிடத் தக்கது. இலக்கியப் போட்டிகள், இலக்கியக் கூட்டங்கள், இலக்கிய தக்கது. இலக்கியப் போட்டிகள், இலக்கியக் கூட்டங்கள், இலக்கிய கலந்துரையாடல்கள், சஞ்சிகை வெளியீடு என்பன மூலம் ஆக்க இலக்கிய விருத்திக்கு இந்த நிறுவனம் செய்துள்ள அளப்பரிய சேவை போற்றுதற்குரியது.

கிளிநொச்சிப் பிராந்திய நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம், நாட்டின் நிலைமைகள் வழுமைக்கு மாறுக இருந்த வேளையிலும், தாய்ச் சங்கம் செய்யத் தவறிய செயற்பாட் டைக் கடந்த காலத்தில் முன்னெடுத்து நடத்தியமை, கிளிநொச்சிப் பிராந்தியத்துக்குக் குறிப்பாகப் பெருமை சேர்ப்பதாகும். அவ்வகையில் இந் நிறுவனத்தின் நிர்வாகிகள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்

‘அருவி’ என்ற பெயரோடு ஆண்டுக்கு ஈரிதழாக வெளிவந்த கலை இலக்கிய சஞ்சிகை ‘பேரருவி’ என்ற புதியதொரு பெயரோடு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வெளிவரவிருப்பது, இலக்கிய ஆவலர்க்கு அந்திலையை இனிய செய்தியாகும். பொதுவாகக் கலை இலக்கிய நிறைவுதரும் இனிய செய்தியாகும். பொதுவாகக் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் பொழுதுபோக்கு அம்சங்களோடு - சிறுக்கதை, கவிதை, துனுக்குகள் - தமது பணியை நிறுத்திக் கொள்கின்றன. கவிதை, துனுக்குகள் - தமது பணியை நிறுத்திக் கொள்கின்றன. அந்திலையை மாற்றியமைத்த பெருமை நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கழகத்துக்குரியது. இலக்கிய அம்சங்களோடு மக்கள் அத்தியாவசியமாக அறிய வேண்டிய தொழில்நுட்பவியல் மையதாக அமைதல் வேண்டும்.

மனிதகுல மேன்மைக்கு. ஆக்கடூர்வமான பணிபுரியும் இலக்கிய யாகமாகப் பேரருவி வெளிவரவேண்டும் என வாழ்த்துவதில் பெருமைப்படுகிறேன்.

உ. அ. அ. (அபிவிருத்தி)
கச்சேரி, கிளிநொச்சி,

செங்கை ஆழியான்.
(க. குணராசா)

எமது காப்பாளர்

நல்வாழ்த்துக் தகுகிரு.

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகம் 1982
இலிருந்து தனது நடவடிக்கைகளை விஸ்தரிக்குமுகமாகத் தமிழ்ப்
பிராந்தியங்களில் கிளைகளை சூசம்பித்தது. அவ்வாறு ஆரம்பித்த
கிளிநெட்சிப் பிராந்தியத் தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகம் கடந்த மூன்று
வருடங்களில் விரைவானவளர்ச்சி கண்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

கடந்த வருடங்களில் “அருவி” அரையாண்டுச் சஞ்சிகை
யின் இதழ்கள் அழகுற மலர்ந்தன, பல இலக்கியம் போட்டிகள்
நடந்தன.

இவ்வருடத்திலும் வழைமபோல், அகில இலங்கை ரீதியிலான
சிறுகதைப்போட்டி, கிளிநெட்சிகி மாவட்டப் பாடசாலைகளுக்கிடை
யிலான பேச்சுப் போட்டி முதலியவற்றையும், கருத்தரங்குகள்
போன்றவற்றையும், நடத்துவது மகிழ்வூட்டுகின்றது.

கழகத்தின் பணிகளுக்குச் சிகரம் வைத்தாற்போல, வருடாந்த
வெளியீடான “பேரருவி” மலர்வது பற்றிப் பெருமையுறும் அதே
வேளையில் அவ்விதம் பல்லாண்டு காலம் வாழ வேண்டுமென
வாழ்த்துகின்றேன்.

பொறியியலாளர், ம. சபாரத்தினம்.

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம்,
கிளிநெட்சிகி.

பிரதி நீர்ப்பாசனப் பணிப்பாளர்,
தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகக் காப்பாளர்

கழகத்திலவரின் ~~~~~

~~~~~ கனிவான வாழ்த்துக்கள்,

நாமும் எமது பணியும் எமது கலை, பண்பாடு என்பவற்றைப் பேணிப்பாதுகாக்கவும், வளர்க்கவும் உதவவேண்டும் என்பதே எமது அவா. இராமபிரான் இலங்காபுரிக்குப் படையெடுத்துச் சீதா பிராட்டியை மீட்கச்செல்வதற்காக அணைக்கட்டுக் கட்டும்போது அணில் ஒன்று அவ்வணைக்கட்டில் தன் பங்கும் சேரவேண்டும் என் பதற்காகத் தன்னால் இயன்ற உதவியைச் செய்தது. அதேபோன்று எமது முயற்சியும் அணிவின் முயற்சிபோல் இருந்தாலும் கூட, அணைக்கட்டுவதிலும், அதைப்பராமரிப்பதிலும் ஈடுபடும் நீர்ப்பரசனத் திணைக்கள் ஊழியர்கள் அணைவரினது திறமையும், செயற்பாடும், தமிழ்த்தாயின் கலைக்கட்டைப் பாதுகாக்கவும், வளர்க்கவும் ஆத்ம திருப்தியுடன் கலந்து வெளிப்பகின்றது என்பதை யாருமே மறுத்துவிட முடியாது.

ஆற்றல் மிகுந்தவர்களும் திறமை மிக்கவர்களும் எம்மிடையே இருக்கின்றார்கள் என்பதில் எதுவித ஜயமுமில்லை. ஆனால் ஆற்றலும் திறமையும் வெளிப்படும்போதுதான் அவை மெருகூட்டப் படுகின்றன என்பதைச் சிலர் உணரத் தவறிவிடுகின்றார்கள். எமது உறுப்பினரிடையே கலை, கலாச்சாரத் திறமைகளை வெளிப்படச் செய்வது, எமது பண்பாட்டுக் கழகத்தின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். எனவே போதிய ஊக்கமளிக்க, எமது கழகம் என்றும் தயாராக இருப்பதால் யாவரும் தமது ஆக்கங்களளிக்க தயங்காமல் முன்வரவேண்டும். இந்திலை விரைவுங்கிடைக்கும் என்பது எமது அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை,

அருவியாக ஓடிய எமது படைப்புகள், பேரருவியாக மாறி ஓடத் தொடங்குகிறது. பெயரில் மட்டும் பேரருவியாக இல்லாத தரத்திலும் இது பேரருவியாகத் திகழும் என்பது எனது நம்பிக்கை வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழ்ப்பண்பாடு!

எந்திரி ச. சிவகுருநாதன்.

பிரதம நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர்

பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை,
நீர்ப்பாசனத்திணைக்களம்,
கிளிநொச்சி.

வாழ்கள் முரல்

துணிவைத் துணைக்கழைப்போம்

மனித வாழ்க்கையில் துணிவு ஒரு முக்கியமான அம்சம். வாழ்க்கையின் எந்தத்துறையிலாவது எடுக்கப்படும் முடிவுகள் அல்லது அதன் செயற்பாடுகளுக்குத் துணிவே நுழைவாயில். துணைவின் துணையுடன்தான் இவை விரைவாக முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன.

“என்னி த் துணிக கருமம்” என்பது கவனிக்கத்தக்கது. குறித்த ஒரு இலட்சியத்தினை அல்லது இலக்கினை அடையும்வரை துணிவுடன் செயற்படுதல் வேண்டும். எதிர்பார்த்த பெறுபேறுகள் கிடைக்காத சந்தர்ப்பத்தில் அல்லது எதிர்பாராத விதமாகத்தோல் விஷயத் தழுவுகின்ற நேரத்தில்கூட, இழப்பீடுகளால் மனம்சோராது மதிநுட்பத்துடன் கூடிய துணிவோடு திட்டமிட்டபடி செயற்பாடு களை முன்னெடுத்துச் செல்லுதல் அவசியம்.

“வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்” மனோதிடம் இருக்குமெனில் வெற்றிக்கானவாய்ப்புகள் மிகவும் அதீகம். நமது மனது துணிவின் அல்லது பலவீனத்தின் பிரதிபலன்கள் நேரடியான எமது அநுபவங்களில் காணக்கிடைக்கின்றன.

துணிவு எப்போதும் நமக்கு உற்சாகத்தை அளிக்கிறது. நாம் நன்கு செயற்பட உதவியாக இருக்கிறது. தேவையற்ற பயத்தினை நீக்குகிறது.

தாழ்வுமனப்பான்மை நமது பரமவிரோதி, இது எமக்குள் ஒரு இயலாமையை வளர்க்கும். பயத்தை உருவாக்கும். மனோபலம் குன்றும், எனவே, தன்னம்பிக்கையுடன் கூடிய துணிவு நமது சகல ஜெருக்கடிகளையும் தகர்த்தெறிந்து எதிர்கால வாழ்க்கையை ஒளிமிக்க தரை அமைக்கும். எமது எதிர்கால சந்ததியினர் இதை மனங்கொள்வார்கள் என்பது பேரருவியின் நம்பிக்கை.

சிறுகதைப் போட்டு முடிவுகள்

வழமைபோலவே இந்த ஆண்டும் எமது நீர்ப்பாசனத்தினைக்களாத் தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகம் அகில இலங்கைதியாக சிறுகதைப் போட்டியை நடத்தியது.

இப்போட்டியின் முடிவுகள் வருமாறு.

முதற்பரிசு பெறும் சிறுகதை:

“பச்சை வயல் களவுகள்”

எழுதியவர்- செல்வி சிவாஜினி சுப்பிரமணியம் 77, குமரபுரம், பரந்தன்.

இரண்டாம்பரிசு பெறும் சிறுகதை:

“பட்டங்கள் மீண்டும் பறக்கும்”

எழுதியவர்- திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன். விழிசிட்டி, தெல்லிப்பள்ளி.

மூன்றாம்பரிசு பெறும் சிறுகதை:

“அவர்கள் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்”

எழுதியவர்- திரு. க. பீற்றர், புனித விகோரியார்வீதி, சாவகச்சேரி.

பாராட்டுப் பெறும் இருசிறுகதைகள்;

“உயிரடங்குச் சட்டம்”

எழுதியவர்- திரு. ஏ. ஏ. ஜெயராஜா. 457/12 ஹரிசன் வீதி, வத்தளை

“புதிய சிற்பிகள்”

எழுதியவர்- திரு. பெரு. கணேசன், உபதயாலதிபர், அக்கராயன்குளம். முதலிருபரிசைப்பெறும் சிறுகதைகள் இந்த இதழ் பேரருவியில் வெளியாகின்றன.

சிறுகதைத் தொகுதி

நமது கழகத்தின் 1984ம் 85ம் ஆண்டுக்கான சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசும் பாராட்டும் பெற்ற முதல் பத்துக் கதைகளைத் தொகுத்துத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கழக வெளியீடாக வெளியிடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. 1986 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் இத்தொகுதி வெளியிடப்படலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இருப்பு

ஓடுகிற பஸ்ஸில்
இருந்து கொள்ள
நெரித்துக் கொண்டு
ஏறுகிற நன்ப,
கொஞ்சம் நில !

ஆணையிறவில்
அவர்கள் உள்ளை
இறக்கும் வரைக்கும்
இருந்தே வந்தாய்

மீளவும் —
ஏறுகிற வரைக்கும்
உனது இருக்கை
உனக்காயே காத்திருக்கும்

இருந்தும் நீ
இடுத்துக் கொண்டே
ஏறுகிறும் !

உனது இடியில்
ஒருகணம் அதிர்ந்து
தனது பிடியில்
தளர்கிற ஒருவனை
முறைத்து —
“எனப்பா இடுக்கிறும்..... ? ”
என்ற வாறு
அதட்டுக் கொள்கிறும்.

வாழத் தெரிந்தவன் டீ !

காரணமற்ற வன்மைகளை
அர்த்தமற்று மோதவிட்டு
கிடைக்கிற,
பூரணமற்ற ஜெயிப்புகளில்
பூரித்துப் போனாடி,

சாதுரயமான வார்த்தைகளால்
அரண் வேறு
அமைத்துக் கொள்கிற
சாமர்த்தியில் கூட
சமயங்களில்,
உனக்கு
என்னமாய் வருகிறது !

இல்லையேல்,
எல்லாம் புரிந்தபடி
என்றாலும், தோற்றுப்போய்,
இதோ —
அருகில் கரையொதுங்கும்
இந்த
முட்டாள் கவிஞரை விடவும்
இன்னும் ஒருவன், உள்ளை
இளக்காரமாக
நினைக்கவும் கூடும்

ஆதவினாலே — நன்ப,
இடுத்துக் கொண்டே ஏறு !
நெரித்துக் கொண்டே பயணி

உனது ‘இருப்பு’ம் .....
இந்தால் கழும் .....

இவர்கள் இப்படி இயம்புகிறார்கள்

1985ஆம் ஆண்டின் முதல் அரையாண் டிர்கானசங்கிசைகயாக வெளிவந்திருக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் அருவியில் இடம்பெற்ற விடயங்கள் அத்தனையும் சிறப்பானவை

எல்லாவற்றுக்கும் சிகாம் வைத்தாற்போல் ‘அவியன் யானீ’ அமைந்திருக்கின்றது இன்றைய காலகட்டத்திற்குப் பொருத்தமான ஓர்கருவினைத் தேர்ந்தெடுத்து தமிழ் நெஞ்சங்களின் தாழுமுடியாத பெரும் சுமையை, ஒரு ஜிரரிக்க முடியாத உண்மையைப் பூட்கமாக வெளிப் படுத்தியிருக்கும் ஆசிரியருது தணிச்சலையும் திறமையையும் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது

இங்ஙனம்

க. சங்காலிங்கம்

பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை,
மட்டக்களப்பு.

.....விடியதானங்கள் என்பது வடமொழிச் சார்புள்ளது ஆகவே தணித்தமிழில் சொற் பிறுநிலைகள் ஆக்குவது சாலச்சிறந்தது. “விட யங்கள்” பொருத்தமானது.

‘பொழுதினை வீணாத்திதேன்’ கவிதையில் வாலிபவயதிற்கும் வயோதிப வயதுக்கும் இடைவெளியில் காலத்தை எப்படி வீணாத்தார் என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை. கவிதை பொது வாக சுவையாக இருந்தது.

‘இயந்திரம், கணிதமயில், மதுவைக்குடித் தபோவதையில் இயந்திரத்தை மனிதர் இயக்கனால் கிலைமை என்னவாகும்?’

இங்ஙனம்

க. சீவாத்தினாம்

பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை,
கிளிகாச்சி.

... உங்கள் இலக்கியத் தொண்டு எழிலுடன் வளர எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்கள்.

இங்ஙனம்

ஃ. கனகரத்தினாம்.

பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை,
திருகோணமலை.

அருவியே நீ பேருவி தானோ!

அருவியே உன்பெயர் மாறினும்

ஃ பேரருவிதானே

உன்னைப் பெற்றெழுத்ததாய் வேறுயினும்
வளர்த்திடும் தாய் வேறன்றே
என்றும் எப்படி வீவந்தாலும்

மங்காது நம் கலையை வளர்த்திவொய்
வாழ்க உன் புகழ்

வளர்க எம் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கழகம்

கருத்துக்கள் பல படைத்தாய்

கருத்தினால் உள் மகிழ்ச்சேன்

வாயரா உனை வாழ்த்த மனமுண்டு

ஆனால் வாழ்த்த வார்த்தைகள் எழவில்லை
பற்றடனே காத்திருப்போம் மேலூம்

படைத்திவொய் பலக்கீல்கள்
தற்றிடுவோம், வளர்த்திடுவோம் எம்

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம் தன்னை

போ. காசிலிங்கம்

பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை,
கிளிகாச்சி.

மிருதங்கத்தின் கறை

~~ நயினை. நாவை. விசுவலிங்கம்

நமது புராதன வாத்தியங்களுள் ஒன்று மிருதங்கத்திற்கு, நந்திகேசவர் அதிதேவதையாக விளக்குகின்றார் இதேபோல நமது வாத்தியங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஓர் அதிதேவதை குறிப்பிடப்படுகின்றது. நடராஜமூர்த்தியின் ஆணந்தத் தாண்டவத்திற்கு நந்திபகவான் மிருதங்கம் வாசித்தாகப் புராண வாயிலாக அறி கிண்றோம். மேலும் நடராஜர் நந்தனத்திற்கு பிரதோஷ காலத்தில் மகாவிஷ்ணு மிருதங்கம் வாசித்தாகவும், இந்திரனும் மிருதங்கம் வாசித்தாகவும் அறிகிண்றோம்.

சுவாதி என்ற மகிளிஷியே இந்த மிருதங்க வாத்தியத்தைச் சிருஷ்டி செய்தார் என்று ச. ஸ்திரங்கள் மொழிகின்றன. புஷ்கரம், மத்தளம், முரஜசன்னூ மை என வேறுசில பெயர்களும் மிருதங்கத்திற்கு உண்டு. ஆதிகாலந்தொட்டே மிருதங்கம் என்ற பெயர்தான் பிரதித்தமாக இருந்து வருகின்றது. இப்பெயர் இருக்குறிப்பெயராகவும், காரணப் பெயராகவும் அமைவதைக் காணமுடிகின்றது. காரணம் கருதாத இடத்தில் மிருதங்கம் எனவும், காரணம் கருதுமிடத்து மிருதங்கம் சக அங்கம் எனவும் ஆகின்றது தமிழ்மொழியில் மன் என்பதற்கு வடமொழியில் “மிருத்” என்று வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. எனவே, மன்னை நூற்றெப்பயப்பட்ட அங்க்கதைக் கொண்டதால் மிருதங்கம் என்ற பெயர் உண்டாகி ஆதுபெயராக வழங்கிவருகின்றது.

இன்னுமொருவிளக்கமும் கூறப்படுகின்றது அதாவது, மிருதங்கத்தின் வலந்தலையின் கடுத்தோலில் ஒட்டப்பட்டிருக்கும் சாதம், அல்லது கருணை என்றழைக்கப்படும் பகுதிக்குப் பழைய காலத்தில் ஆற்றங்கரை ஒரமாக உள்ள வன்டல் மன்னைப் பக்கத்தோடு குழுத்துத் தடவிய

தாசவும் அதனால், இவ்வாத்தியத்தில் ம்ருதங்கம் வகிப்பதால் உண்டாகிய பெயர் எனவும் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாத்தியத்தின் முக்கிய அங்கம் ம்ருதங்கத்தை மன்னை காரணத்தினால் மிருதங்கம் எனப் பெயர் பெற்றதாக அறிகின்றோம். ஆனால் தற்போதெல்லாம் மிருதங்கம் மரத்தினாற் செய்யப்படுகின்றது.

மிருதங்கம் செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடிய மரங்கள் இன்ன இன்ன மரங்கள்தான் என்றும், அம்மரங்களே நமதுதேசச் சிதோஷ்ண ஸதிதிற்கு ஏற்றவை என்றும் நமது சாஸ்திரங்களே கூறுகின்றன. ரக்த சந்தனமரம், சந்தனமரம், வேப்பமரம், பலாமரம், திருக்கொன்றை மரம் கருங்காலி மரங்களிற் சிலவகைகள் தான் உத்தமம் எனக்கூறப்படுகின்றது. நன்றாக முற்றிய மரம்தான் மிருதங்கம் செய்வதற்கு ஏற்றது. ஒரு கட்டையைக் கடைந்து குடைந்து, மிருதங்கம் உருவாக்கப்படுகின்றது. மிருதங்கத்தின் கூடாக இருக்கும் உட்புறமே இதன் நாதத்தைப் பெருக்கும் சாதனம், மிருதங்கத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும் தோல்கள் எல்லாம் பதப்படுத்தப்படாதவைகள் என்பது மிக முக்கிய மான விடயம். மிருதங்கம் இணக்கும் போது பதப்படுத்தப்பட்ட தோல்களை உபயோகிப்பதால் தாம் எதிர்பார்க்கும் நல்ல நாதம் கிடைப்பதில்லையென மிருதங்க வாத்தியத்தில் அதி உண்டத் தோல்களை வகிக்கும் வித்வான்கள் கூறுகின்றனர். ஆரோக்கியமும் சத்தியும் வாய்ந்த மிருதங்களின் தோல்களே பயன்படுகின்றன.

குறுகிய விட்டமுடைய வலந்தலைப் பக்கத்தில் உபயோகிக்கப்படும் தோல்கள் மூன்றுவகை. அதாவது வெளிப்புறத்திலிருந்து — முறையே, பசுத்தோல், ஆட்டுத்தோல், மறுபடியும்

பசுத்தோல் அல்லது சற்றக் கனதியான ஆட்டுத்தோல். இந்த மூன்று தோல் களையும் ஜலத்தில் நீண்த்துவிட்டு, வலந்தலைப் பாகத்தில் மேல்வைத்து, கயிறு போன்ற எருமைத் தோலினால் (அதாவது வார் என்று அழைக்கப்படுவது) இழுத்துக் கூடிய வரையில் இப்பாகத்தின் எல்லா இடங்களிலும் இறகுத் திடியானது, சமமாக ஆகிய பிறகு இந்தமூன்று தோல்களையும் சண்மான பசுந்தாலினாற் பின்னுவார்கள். இதற்குக் கவனை என்று பெயர் இந்தப் பாகத்திற்கு ஒட்டுமொத்தமான பெயர் வலந்தலை. வலந்தலையின் ஜெனிப்புறத்திற்கானும் தோலுக்கு, வெட்டுத்தட்டு என்று பெயர் இது பசுத்தோல். இந்தத்தோலை நடுவிற்கிறிது வெட்டி எடுத்து விடுவதால். இதற்கு வெட்டுத்தட்டு எனப் பெயர் வந்திருக்கலாம். காரணம் கருதுமிடத்து இப்பெயர் சரியான தெனக் கொள்ளலாம். மத்தியிற் கானும் தோலுக்குப் பெயர் கொட்டுத்தட்டு. இது ஆட்டுத்தோல். அகிகமான சொற்கட்டுகள் இந்த இடத்தில் வாசிக்கப்படுவதால் கொட்டுத்தட்டு எனப் பெயருண்டாயதென்றாம். மேற்கூறப் பட்ட இரண்டு தோல்களுக்கும் உள்ளே இருக்கும்தோல் உள்கரை, அதாவது உட்கரைத் தட்டு. இந்தத்தோல் மேற்கூறிய இரண்டு தோல்களுக்கும் பாதுகாப்பாக அமைகின்றது. சிறிது அதிக விட்டமுள்ள வாய்ப் பக்கத்தில் உபயோகப் பகுந்தோல்கள் இரண்டு அவையாவன ஒன்று எருமைத்தோல், மற்றையது ஆட்டுத்தோல்.

முன்பு கூறியதுபோலவே, இத்தோல்களையும் ஜலத்தில் கிறிது ஊற்றுவதை பின்னர் எருமைத் தோல்களை இப்பாகத்தில் வைத்து, வாரினாற் கொஞ்சம் இழுத்தபின்னர் இதைச் சுற்றிலும் கவனையின்ன வேண்டும். இந்தச் சாதனத்திற்குப் பெயர் இடந்தலை, அல்லது தொட்டி. இருசாதனங்களும் நன்றாகக் காய்ந்த பிறகு வாரி னால் நன்றாக இழுத்துக் கட்டுவார்கள். வலந்தலைக்கும் இடந்தலைக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்னவென்றால் வலந்தலையில் உள்ள தோல் ன்

அணைத்தும் ஒரே அங்கமாகப் பினைக்கப்பட்டுள்ளன. இடந்தலையில் அப்படியல்ல. ஆட்டுத்தோல் தனிப்பட்டமுறையில் இடந்தலை மூடில் உட்புறமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தத்தோலைத் தனியாகப் பிரித்து எடுக்கலாம் நாதம் சரியாக இல்லாவிடில் வேறு தோல் மாற்றலாம். வலந்தலையில் அப்படியல்ல. மாற்றவேண்டுமானால் எல்லாவற்றையும் புதிதாக மாற்றவேண்டும்.

வலந்தலையின் மத்தியிலுள்ள தோலில் கறுப்பு மாவுப்பசை தடவப்படுகின்றது. இரும்பு மாங்களீஸ் தாதுப் பொருட்கள் விசேடமாக அடங்கியுள்ள, கிட்டான் என்ற சொல்லப் படும் கல்லிலிருந்து இந்தப் பொடி தயார் செய்யப்படுகின்றது. இந்தக் கறுப்பு மாவுப் பசைக்கு வேறுசில பெயர்களும் உண்டு. அவையாவன, சாதம், சேறு, கரைன், மருந்து என்பனவாகும் கறுப்புப் பொடியைச் சமைத்த சாதத்துடன் சிறிது ஜலம் சேர்த்து, நன்றாகப் பிசைந்து சின்னச் சின்ன உருண்டைகளாக எடுத்து நடுத்தோலின் மத்தியிற் சமமாகத் தடனி, பிரத்தியேகமான கறுப்புக் கல்லினால் நன்றாகத் தேய்க்கவேண்டும். எந்த எந்தச் சுருதிக்கு மிருதங்கம் தேவையோ அதற்குத் தக்கவாறு அதன் கனபரிமாணமிருக்கும். தக்குச் (குறைந்த) சருதியாக இருந்தால், பூசப்படும் சாதத்தின் கனபரிமாணம் கொஞ்சம் கூடுதலாக இருக்கும். கூடிய (பெஹச்ச) சுருதியாக இருந்தால், சாதத்தின் அளவு கொஞ்சம் குறைவானதாக இருக்கும். ஆனால் விரும்பிய சுருதிக்குத் தக்கவாறு மிருதங்க விணைஞர்கள் தங்களுடைய அனுபவத்தால் இதைச் செய்து கொடுப்பார்கள். கடைசியில் மிருதங்கத்தின் வலந்தலையில் ஏற்படும் மீட்டு சாப்பு நாதத்தைச் சரிசெய்து கொடுப்பார்கள். வலந்தலையிலிருந்து ஏற்படும் நாதங்கள், அணைவரையும் மீமிக்கச் செய்யும். கறுப்பு மாவுப் பசை சிரந்தரமல்ல. நாதம் குறைந்தாலோ, அல்லது வாசிக்குப்போது உதிர்ந்துவிட்டாலோ, மறுபடியும் முன்பு கூறியதுபோல் புதிதாக இம்மாவுப் பசையைப்

போட்வேண்டும். இடந்தலையில் அதாவது தொப்பிப் பக்கத்தில், கச்சேரி ஆரம்பிக்க முன்பு ரவையைப் பிழைந்து மிருதுவான மாவாகச் செய்து தோலின் மத்தியில் ஒட்ட வேண்டும். இந்த ரவை வைத்தவுடன் சுகமான நாதம் எழுகின்றது. அத்தோடு மிருதங்க வாத் தியத்தில் முக்கியமாகக்கருதப்படும் “கும்காரம்” அல்லது குமுக்கி, இந்த இடந்தலைப் பக்கத் திலிருந்து தான் வெளிப்படுகின்றது. வலந்தலை பாகத்திலுள்ள ஆதார சுருதிக்கு, இந்த இடந்தலையின் சுருதியை அமைப்பது உசிதமானது.

மிருதங்கத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் ஒரு தேவதையாகப் போற்றி வணக்குகின்றேம் வலந்தலையைச் சூரியனுக்குவும், இடந்தலையைச் சந்திரனுக்குவும், வாரினைச் சக்தியாகவும், கறுப்பு நிறங்கொண்ட சாதத்தைத் திருமால் ஆகவும் வந்திக்கிறேம். சங்கீதத்தில் உள்ள ஸ்வரங்களின் சேர்க்கையால், எப்படிப் பல நூற்றுக்கணக்கான ராகங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ, அப்படியே இந்த வலந்தலை, இடந்தலையின் சேர்க்கையால், பல நூற்றுக்கணக்கான சொற்கட்டுகள், அவைகளை அனுசரித்த மோகராக்கள் கோர்வைகள் உண்டாகின்றன.

வலந்தலையில் ஏற்படும் முக்கியமான ஆதாரச் சொற்கள்: தம், தீம் தீ, கி, ட, சாப்பு, அரைச் சாப்பு என்பன. இடந்தலையில் அன்ன ஆதாரச் சொற்கள் த தொட் “கும்காரம்” என்பன. சங்கீதத்திற்குக் “கம்கம்” எவ்வளவு முக்கியமோ, மிருதங்கத்திற்குக் கும்காரம் அவ்வளவு முக்கியமானதாகும். இந்த முக்கியமான, நாதங்களைத் தவிர, மிருதங்கத்தில் பல அனுஸ்வரங்கள் இருப்பதால், இந்த வாத்தியத்திற்கு யெவாத்தியங்களிற் சிகரமான ஸ்தானம் கிடைத்துள்ளது. விஞ்ஞான மேஜை களிற் சிலர்’ மிருதங்கத்திற் பிறக்கும் அனுஸ்வரங்கள் பற்றி ஆராய்ந்து கட்டுரைகள் எழுதி யுள்ளனர். (இவர்களுள் சேர். சி. வி. ராமனீயும் குறிப்பிடலாம்.)

கச்சேரிகளில் மிருதங்க வித்துவானின் பங்கு மிகமுக்கியமானது. முதலில் சங்கீதத்தை

ஙன்றுக்கப். போவிக்க வேண்டும் கிருதிகள், ஸ்வரங்கள் மற்றும் உருப்படிகளுக்குத் தன்னுடைய பரிபூரண ஒத்துழைப்பை நல்கவேண்டும். கச்சேரி நல்லமுறையிற் பரிமளிக்கச்செய்வது, மிருங்கம் வாசிப்பவரையே சார்ந்ததாகும் என்றாலும்கூட மிகையாகாது.

கச்சேரிகளில் ஆங்காங்கு ஏற்படக்கூடிய இடைவெளிகளில், தகுந்த சொற்கட்டுகளை இட்டு, நிரப்பி வாசித்து, ரசிகப்பெருமக்களின் மனதைக் கவரவேண்டும். கச்சேரியிற் தனக்காகக் கொடுக்கும் தனி ஆவர்த்தனத்தின்போது மிகவும் ரம்யமாக, எல்லோரும் ரசிக்கக்கூடிய முறையில், பலவித நாதஸ்வரூபங்களையும் லய வேலைப்பாடுகளையும், வாசித்துக் காண்பிக்க வேண்டும்

நமது சாஸ்திரங்களில் நூற்றுக்கணக்கான தாளங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. தாளம் என்கின்ற பலமான அஸ்திவாரத்தின் மீது, மிருதங்கமும் மற்றும் லய வாத்தியங்களும் எழுப்பும் எழில் மாளிகை, ஏற்றும் மிக்கதாய், வனப்பும் வண்ணமும் கூடி, வியப்பில் ஆழ்த்துவதாக அமைகின்றது.

பேரருவி —

உங்கள்முன் பாய்ந்துவரும் “பேரருவி” யின் பெயர், கழக உறுப்பினர்கள் பலராலும் ஆராயப்பட்டதின் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

எமது சஞ்சிகையின் பேர் (பெயர்) அருவி என்ற கருத்தும், இது பெரியதொரு அருவியாகப்பாடும் என்ற கருத்தும் பேரருவி என்ற இப் பெயரில் பொருந்தியுள்ளன.

‘பேரருவி’ வருடமொருமுறை — ஒவ்வொரு ஜூலை மாதத்திலும் வெளிவரும்

= இனையாசிரியர்கள்

படுத்துச் சுவைத்தலை

“மேலேயிருந்து தாக்கி எறியும் கண்
ஞையிப் பாத்திரம் உடைந்து போனால் அதை
விட அழகான பாத்திரம் ஒன்று வாங்கிவிடலாம்
ஆனால் சொற்களை கடுமையான முறையில்
பிரயோகித்து கேட்பவர் மனதை நோக்க
செய்து விட்டாலோ, உடைத்து விட்டாலோ
அதற்குப் பதிலாக ஒரு மனதை எங்கிருந்து
வாங்கிவரமுடியும்”

ஒளி வழங்கும் கற்புரம் தன்னை அழித்
துக் கொண்டுதான் ஒளிவழங்குகிறது. தான்
வழங்கும் ஒளியில் தன்னை அழித்துக்கொள்
கிறது. நல்லவர்கள் எவருமே தாங்கள்
வாழும்பொழுது நல்லது செய்வது போல安徽
தாங்கள் அழியும்போது நல்லதிற்காக
அழிவார்கள்

“ஒளியின் சிறப்பை வெளிப்படுத்துவதே
இருந்தான். இருஞம் ஒளியும் கலந்துதான்
வாழ்க்கை. பகலும் இரவும் சேர்ந்தால் காலே
ஒரு நாள் டூரண்மாகின்றது”

“கப்பலுக்கு உதவியாயிருக்கும் அலைகளே சமயங்களில் புயலாக மாறிக் கப்பலைக் கவித்து விடுவதுண்டு. அதுபோல் நம் வாழ்க்கையை விரண்யிக்கும் சக்திகளே சமயங்களில் நாச சக்திகளாய் மாறி நம் வாழ்வை தகர்த்தெறிந்து விடலாம்”

“ திசைகாட்டும் கருவி இல்லையேல் கப்பல் ஆபத்துக் களில் அகப்பட்டுக்கொள்கின்றது. மனிதனுக்கு திசைகாட்டும் கருவி அவனுடைய பகுத்தறிவு. இக்கட்டுகள் எதுவாயினும் பகுத் தறிவைத் திறம்பட உபயோகிப்பவன் எதற்கும் பயப்படத் தேவையில்லை”

— க, சீவரத்தினம்

பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை,
கிளி நொச்சி.

துறைக்குகள்

மகன் : அப்பா, வயதுவந்தவர்களுக்குத் தலை
முடி நரைக்குமாமே. உங்களுக்கு
வயது ஐம்பத்தைந்தாகியும் முடியில்
நான் வயக் காணவில்லையே.

ஆகப்பன்: அதுவா, ஒருவரின் உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பொறுத்தது.

மகன்: உங்கள் முடி சிலவேளைகளில் செம் படையாய் தோன்றுவது ஏனே?

கதப்பன்: ..... ?

ஐருவர்: உங்கள் பெண் இனக்கு நாற்பது வயதுக்குப் பின்னாலுதல் கலியானம் நிச்சயமாச்சே. மிகவும் சந்தோசம் மற்றுமின்னை என்ன கீதியோதாம்?

மற்றவர்: கைநிறையப்பென் சன் வாங்குகிறார்.

கணவன்: வைத்தியர் ஊசிபோட வேண்டும் என்று சொன்னுரோ, போட்டு விட்டாரோ?

மளைவி: போட்டார் எனக்கில்லை எங்கேயோ
கிழேபோட்டு விட்டுத் தேடுகிறார்

பெருமைப்படுகின்றேம்.

“கலைத்துறை சார்ந்த எங்களுக்கு மட்டுமே தமிழ் கைவரும் என்றிருந்த எனது எண்ணத்தை இங்குள்ள பொறியியலாளர்களும் மற்றும் விஞ்ஞானித்தாழில் நட்பத்துறை சார்ந்தவர்களும் பொய்ப்பித்து, கலை இலக்கியத் துறைகளில் தமது திறமைகளைப் புலப் படுத்திவருகின்றனர்” என்று பிரபல எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியான் அவர்கள்பாராட்டிப் பேசிய ஒரு நிகழ்ச்சி அண்மையில் கிளிநொச்சியில் நடந்தது.

இப்பாராட்டுதல்கள் முக்கியமாக நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மிகப் பொருத்தமானது என்ற வகையில் நாம் மிகவும் பெருமைப்படுகிறோம்.

கிளிநொச்சி நீர்ப்பாசனப் பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனையைச் சேர்ந்த படவரைஞர் ப.சிவானந்த சர்மா (கோப்பாய்-சிவம்) எழுதிய இருநூல்களின் வெளியீட்டு விழாவை கிளிநொச்சி பத்திரிகையாளர் வாசகர் நலன்புரிச் சங்கத்தினர் கடந்த ஜூலை மாதம் நடத்தினர்.

இவ்விழாவில் கலந்து கொண்ட பலரும் எமது பண்பாட்டுக் கழகத்தின் பணிகளைப் பற்றிச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறி எமது கழகத்தலைவர் திரு.ச.சிவகுருநாதனுக்கும், கழகக் காப்பாளர் திரு.ம.சபாரத்தினத்திற்கும் புகழாரம் சூட்டினார்கள்.

பிரதம விருந்தனராக உதனி அரசாங்க அதிபர் (தலைமைப்பிரேடி) திரு.எஸ்.அமிர்த விங்கம், சிறப்பு விருந்தனராக உதனி அரசாங்க அதிபர் (அபிவிருத்தி) திரு.க.குணராசா (செங்கை ஆழியான்) ஆகியோர் கலந்து கொண்ட இவ்விழாவில் பிரதம நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் திரு.ச.சிவகுருநாதன் திரு.இ.கிருஷ்ணராசா (முன்னாள் மாவட்ட சபை உறுப்பினர்) திரு.என்.சிவன் (இலங்கை வங்கி முகாமையாளர்) டாக்டர். பெர. நவரத்தினராசா (மாவட்ட வைத்திய அதிகாரி) திரு.எஸ்.சபாரத்தினம். (மதநாடு வாரமலர் ஆசிரியர்) ஆகியோர்சிறப்புறையாற்றினர்.

“இலங்கையில் தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள்” என்ற தமிழியல் ஆய்வுக்கைதாலே அந்தால் அச்சில் மலரக் காரணகர் ததாக இருந்தவரும் பிரதிநீர்ப்பாசனப் பணிப்பாளருமான திரு.ம.சபாரத்தினம் அவர்கள் வெளியீட்டு வைத்தார் இந்தாலின் முதற் பிரதியை டாக்டர் திரு.ஸ்ரீநஞ்சனும், சிறப்புப்பிரதிகளைத் திருவாளர்கள் க.சிவரத்தினம். கி.சக்சிதானங்கம் ஆகியோரும் பெற்ற க்கொண்டனர்.

“நியாயமான போராட்டங்கள்” சிறுக்கைத்தொகுதியை கல்வி அதிகாரி திரு.கே.கோமாசந்தரம் வெளியீட்டு வைத்தார். இந்தாலின் முதற் பிரதியை வட்பகுதி சர்வோதய இனைப் பாளர் திரு.க.கத்ரமலை அவர்களும் சிறப்புப் பிரதிகளை வண-எஸ்.ஜெயநேசன் அடிகளார். திரு.ச.த.பத்மநாதன் (விவசாய உதவிப்பணிப்பாளர்) ஆகியோரும் பெற்றுக்கொண்டனர்.

இந்தால்களின் ஆய்வுரைகளை திரு.நா. சோதிநாதன், திரு.எஸ்.அச்சுதன்பிள்ளை, திரு.இ.பத்மநாபஜெயர், திரு.சி.வன்னியகுலம், திரு.த.சுப்பிரமணியம் (நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர்) ஆகியோர் நிகழ்த்தினர்.

விழாவிற்குப் பத்திரிகையாளர் வாசகர் நலன்புரிச்சங்கத் தலைவர் டாக்டர் கே.வி.கே. திருலோகமூர்த்தி தலைமை வகித்தார். செயலாளர் திரு.எஸ்.திருக்கேதீஸ்வரன் நன்றியுரை கூறினார்.

இதய வாசல் தீறக்கட்டும்!

“ ஷெல்லிதாசன் ”

பிரதிப்பணிப்பாளர் பணிமனை
திருகோணமலை.

நிழல் மரத்தின் கீழிருந்து
அசைபோடும் மந்தையென
நிதமும் ஒரே செயலினையே
செய்கின்ற மானிடனே
அனல் எரியும் பிச்சினைகள்
ஆயிரமாய் இங்கிருக்க
அற்பத்துக் காய் ஏங்கி
ஆயுளையும் குறைப்பது மேன்?

~~~~~

கைமினிலே பணம் வந்து
அத்துடனே பதவி வந்தால்
நல்லவரை, உறவினரை
உன் கண்கள் பார்ப்பதில்லை
உரிமைக்காய்ப் போராட
உரத்த குரல் நீ கொடுப்பாய்
உள்ளிட்டுக் குள்ளேயோ
பல பேரை அடிக்கம் கொள்வாய்!

~~~~~

மணலை நீ கயிருகத்
திரித்தெடுக்க எண்ணுகிறைய்
மனிதனை நீ பரிப்பதிலே
சுயலாபம் ஈடுகின் றுய்
அனலை நீ நீ ருக்குள்
கொண்டு செல்லங்னுமைல்
அனைவருமே “சமநிதி,,
பெற்றுஷ்ட முன் வருவாய்!

நிமுல்களும் ஐங்களும்

— பாலசண்முகநாதன்

பிரதிப்பணிப்பாளர் பணிமனை,
கிளிநொச்சி,

உங்களுடைய உட்புறத்தை வெளிக்காட்டுவீர்களா?

நீங்கள் வெளிக்காட்டும் பண்புகள் உண்மையானவைகள் தாமா?

இருமனமொத்த திருமணத்தம்பதியினரின் புகைப்படமொன்றினை உங்களிடம் காட்டுகின்றேன். புகைப்படத்தில் காண்பவர்கள் புது மணத்தம்பதிகள். ஒருவர்பால் ஒருவர் அன்பு நிறைந்தவர்கள். கடற்கரையிலே அமர்ந்திருக்கின்றனர்: முகத்தினில் முகம் பார்த்தபடி உள்ளார்கள். சூரியன் ஆழ்கடலினால்தோலோ இறங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றன. எனவே பின்னணியில் செக்கச் செவேரன்று சிவந்த வானம். மனோரம்மியமான கண்காட்சி. காணக் கண்கோடி வேண்டும்.

நம்பாதீர்கள் — உண்மையில் இது ஒரு பொய்த்தோற்றமே. என்ன பொய்யா?

உண்மையைச் சொல்லிவிடுகிறேன். தம்பதிகள் உண்மையானவர்கள் தாம். இருமனமொத்த திருமணத்தம்பதிகள் தாம். அன்புகூட உண்மையிலேயே ஆழமானதுதான். கணவன் அமர்ந்திருப்பதென்னவோ அடுக்கிவைத்தமரக்கட்டைகள் தாம். மனைவி கூட அமர்ந்திருப்பது முதக்கூந்த ஒரு நாற்காலியின் மேல்தான். போதாக் குறைக்கு அவர்கள் அமர்ந்திருப்பது கடற்கரையும் அல்ல, புகைப்படக்கலைக்கூடத்தினுள்ளேதான். அப்படியானால் அந்த அந்திவானம்? அதுவெறும் கைகளால் தீட்டப்பட்ட சுவரொட்டி வண்ண ஒவியம் மட்டுமே.

இப்படியும் ஏமாற்ற முடியுமா?

திரைக்காட்சியிலும், தொலைக்காட்சியிலும் நாம் கண்டஅடூர்வக்காட்சிகளைக் கண்டு இவற்

றையெல்லாம் எப்படித்தான் தயாரித்தார்களோ! என்று நாம் திகைப்புறவுது வழக்கம். இப்படியான உத்திகளை மேற்கொள்வது இன்றைய கால கட்டத்தில் சிறப்பான நிபுணத்துவமாக வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றது. பத்துக் கட்டளைகள் ஆங்கிலத் திரைப்படத்தில் கடல் பிரிந்து வழிவிடுவதும், ஒள்கையார் திரைப்படத்தில் நிலம் பினாந்து படைகள் முன்னேறுதபடி தடுப்பதும் இவ்வகையானதே.

கண்ணுடிகளில் வண்ணம் தீட்டுவதன் மூலம் குறிப்பிட்ட காட்சியின் தேவையற்ற பகுதிகளை மறைத்துக் காட்டுவதிலும் இன்றைய கலைஞர்கள் வல்லுநர்களோ. இந்தவகையில் ஒரு நகரத்தின் தோற்றத்தையே அவர்கள் மாற்றியமைத்து விடுகிறார்கள். இப்படியாக நகரத்தின் தோற்றத்தைப் பல நூற்றுண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகவோ பிற்பட்டதாகவோ காண்பிக்கவும் இயலும்.

லேசர்க்கதிர்களையும், கொம்பிழூற்றர் இயந்திரங்களையும் பாவித்து இன்றைய புகைப்படக்கலைஞர்கள் அதிசிறந்த தந்திரக் காட்சிகளை உருவாக்குவதில் வெற்றி கொண்டுள்ளனர். அறிவியற்கற்பணிக் கலைகளாலான திரைப்படங்களைக்கொண்டு இவற்றின் சிறப்பை நாம் உணரவியலும். விணவெளிவீரர்கள் நட்சத்திரமன்டலங்களுக்குடாகப் பயணம் செய்வதையும் பயங்கரப் பிராணிகளுடனும், எதிரி வீரர்களுடனும் புதுப்புது முறைகளில் போர்டுவதையும் நீங்கள் சித்திருக்கின்றீர்கள் தாமே. இவைகள்

அனைத்துமே இன்றைய திரைப்படத் தொழில்
நட்பங்களின் உச்சக்கட்டம் எனலாம்.

எங்களிலும் பலர் உண்மையான வாழ்க்கையில் இப்படியான தந்திரக்காட்சிகளை ஒரு வாக்க முயற்சிப்பதை நாம் மறக்க முடியுமா?

நான் உட்பட நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் தந்திரக் காட்சி அமைப்பு நிபுணர்களே.

தந்திரக்காட்சி என்பது பார்வையாளர்களை ஏமற்றவது தானே. உண்மை போலத் தோற்றம் கொடுக்கும் மாயத்தோற்றம்தானே.

எங்களுடைய பண்பு நலன்களை வளர்ப்ப திலும் நாங்கள் இதே போன்ற தந்திரக்காட்சிகளைத் தாம் மற்றவர்களுக்குக் காட்டுகின்றேம். தேவையற்றவைகளை மறைத்து விடுகின்றேம். இதனால் எங்களுடைய முகத்தோற்றமும் மற்றவர் கண்களுக்குப் புலப்படாது போகின்றது.

மற்றவர்கள் உங்களைக் கானும்போது உங்களிடத்தில் அவர்கள் காண்பது தான் என்ன? உங்களுடைய உண்மை உருவும் எது? நீங்கள் அவர்களுக்குக் காட்டும் தோற்றம் எது?

கண்ணபிரானுடைய விசுவரூபம் அல்லது அனுமானுடைய விசுவரூபம் பற்றிக்கேள்வியுற்றிருக்கின்றீர்களா?

நாங்கள் எங்கள் முன்னால் ஒருத்திரைபோட்டு எங்களை நன்கு மறைத்துக் கொள்கின்றேம். எங்களுடைய உண்மைத் தோற்றுத்தை மற்றவர்களுக்குக் காட்டுவதில்லை. எங்களுடைய முகமுடிதான் மற்றவர் கண்களுக்குத் தெரிகின்றது.

கழகச் செய்தி மடல்

தமிழ்ப்பன்பாட்டுக் கழகம் “கழகச்செய்தி மடல்” என்ற பெயரில் காலாண்டிதழ் ஒன்றை கல்லச்சுப் பிரதியாக வெளியிட்டு வருகிறது.

கழகத்தினதும், தீணக்களத்தினதும், செய்திகளை வெளியிடுவதற்கும், கழக உறுப்பினர்களிடையே கருத்துப் பரிமாறல்களுக்கும், அவர்களது ஆக்கங்களை அரங்கேற்றுத்தற்கும் இந்தக் கழகச்செய்திமடல், களம் அமைத்துக் கொடுக்கும்.

முதலாவது இதழ் ஜன் 85 இல் வெளியிடப்பட்டது அடுத்த இதழ் டிசம்பர் 85இல் வெளியிடப்படும். உறுப்பினர்கள் யாவரும் தமது திறமைகளை வெளிக்கொணர மடலைப் பயணபடுத்தவேண்டும் என்பதே எமது கழகத்தின் குறிக்கோள்.

* * * * *

சிந்தனைக்கு!

மனிதர்களின் திறமைகள் எங்கே சுதந்திரமாகப் பிரயோகம் செய்யப்படுகின்றனவோ அங்கேதான் அழகும், புத்தணர்வும், கணையும் முழுமையாகப் பிறக்கின்றன.

— எஸ். அகஸ்தியர்.
(மன்னில் தெரியுதொகு தோற்றம்)
நாவலில்

பக்சை வயல் கனவுகள்

— செல்வி, சிவாஜினி சுப்பிரமணியம்.

(1985 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்ப்பண்பாட்டுக்கழகச்
சிறுகதைப்போட்டியில் முதற்பரிசுபெற்ற கதை)

வெகு நேரமாக அந்த மரத்தடியையே
பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள் துள்ளி.

“அங்க என்னடா செய்யிறுப் பீந்தக்கட
கங்களை ஒரு புறத்தில் அடுக்கிவையென். டேய்
உப்பைக் கணக்கப் போட்டுடாதேடா. மீறு
ஒண்டும் செப்பேயலாது, கெதியாப்ஸ் செய்யுங்
கோவன். எப்பசமையல் முடியிறதும்-சாப்பாடு
குடுக்கிறதும்-” புகையினால் எரிந்த கண்களைக்
கசக்கிக் கொண்டே ஒருவன் குரல் கொடுத்துக்
கொண்டிருந்தான். தேங்காய் துருவுவர்களும்-
கறிகளைபவர்களுமாய் அந்த இடம் அமர்க்
களாப்பட்டது. அத்தனை பேரும் சுறுசுறுப்பாக
இயங்கிக் கொண்டிருப்பதை துள்ளி இங்கிருந்தே
பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு பக்கத்திலே
புல்தரைகளிலேயே உடுப்புகள் காயப்போடப்
பட்டிருந்தன. ஓயாமல் மாறி மாறி அழும்
குழந்தைகளின் அலறல் ஒன்றுக்கூடியிருந்து
குழந்தைகளின் அழுகையை லட்சியம் செப்
யாத பெண்களின் அரட்டை... அந்த இரைச்
சல்கள் மனதில் ஒரு வெறுப்பை ஏற்படுத்த
அமர்ந்திருந்தாள் அவள் இங்கே - வந்து ஒரு
வாரமாகி விட்டதா என்ன? அவள் ஒரு நிமிடம்
அந்த நாட்களை நினைத்துப் பார்த்தாள். நுவ
ரெசியானில் அடிப்பட்டு - ஒடி ஒளிந்து - கண்
முன்னுலேயே தங்கள் வீடும் கடையும் எரிவதை
மறைந்திருந்து பார்த்து - அழுது - எங்கெங்கோ
அலைந்து திரிந்து - ஒரு லொறியில் - கிளிகொச்
சிக்கு வந்ததும் - இந்த அகதி முகாமில் தஞ்சம்
அடைந்ததும் - அவளால் மறக்கமுடியாத சம்
பவங்கள் தங்களது எல்லாவித சுக்தோஷங்களும்
முடிந்து விட்டதைப் போன்ற ஒரு பிரமை.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தன்னுடைய
பங்களைக்கழுத்தின் கடைசி வருடப்படிப்பு குழம்

பியதுதான் அவளுக்குப் பெரிய இழப்பாகத்
தெரிந்தது. அவளது ஒரே தமிழ் ராகவனுக்குக்
கூட பண்ணிரண்டாம் வகுப்புச் சோதனைக்கு
ஒரு மாதந்தான் இருக்கிறது. எப்படியும் பாஸ்
பண்ணி - பல்கலைக்கழகத்திற்குள் நுழைந்து
விடவேண்டும் என்று ஒரு நாளைக்கு ஆயிரங்
தடவைதள் சொல்லுவான். எல்லாப்புத்தகங்களும்
சேர்திப்பேட்டுகளும் வீட்டோடு எரிவ
தைப் பார்த்து அவர்கள் துடித்த துடிப்பும்-
அழுக அழுகையும்- அடுத்தவர்கள் மீனவும்
சமக்கியும்- இன்னவர்களானதால் தங்கள் இழப்
புகளைப் பற்றி அதிகம் கவலைப்பட்டதாகத்
தெரியவில்லை.

தேங்காய்த் துண்டுகளுக்காக இரண்டு சிறு
வர்கள் சண்டைபோட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்,
சமைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு இளைஞன்-
அவர்களிடம் வந்து - ஒரு அடட்டல் போட்டு
அவர்களைப் பிரித்து விட்டுச் சென்றன.

“இதென்ன சனங்கள் எப்பபார்த்தாலும்
சனங்கையும் சத்தமும் இப்பிடித் தானங்கும்
நெடுகவும் இருக்குங்கள் எப்படியாவது திரும்பி
நுவரெலியாவுக்குப் போயிடவேணும்- அவள்
மனதுக்குள் நினைத்துக்கொண்டாள். மெது
வாய் இருள் சூழ்ந்துகொண்டு வந்தபோது
சமையல் எல்லாம் முந்தது-சாப்பாடு கொடுக்க
ஆரம்பித்தார்கள் வரிசையாக எல்லோரையும்
அமர்த்தி - வாழையிலைபோட்டு - அந்த ஊர்
இளைஞர்கள் உற்சாகமாய் இயங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அம்மாவே துளிக்கும் சேர்த்து-
சோறு வாங்கிக்கொடுக்கான், சோறும் கறியும்
குழைக்கப்பட்டுவாழையிலையில் இருந்தது. ஏனோ
அவளுக்கு அருவருப்பாக இருந்தது. எல்லோரும் சாப்பிட்டிமுடிந்து மண்டபத்தினுள் படுக
கட்ட போனபோதுதான் துள்ளி சாப்பிட்டு
முடித்தாள்.

இரவு- வழக்கம் போல ஒரு பெட்டிட் விரிக்கப்பட்டு வரிசையாய்ப் படுத்துக்கொண் டார்கள். துளசிக்கு தூக்கம் வரமறுத்தது. ஒரு வயதானவரின் ஷிடாதஜிருமல் ஒலியும்- நும் புக்கடிஶாங்க முடியாத குழந்தைகளின் அழு கைச் சத்தங்களும்- அங்கே யாஹரயும் தூங்க விடவில்லை. இதென்ன சித்திரவதை, என்று கோபமும் அழுகையும் வந்தது. நுவரெலியா வில் பெரிய வசதியாகவாழாவிட்டாலும்- ஒழுங் காகச்சாப்பிட்டு- நிம்மதியாய் உறங்கிப் படித்த - அந்த நாட்களை நினைத்தாள்.

முறைாள் காலை- “இன்டைக்கும் இதே உடுப்புத்தானே-” என்ற ராகவனின் முனு முனுப்புக்கேட்டது. ஒரு வாரமாய் உடுப்புக் கூட மாற்றவில்லையே என்று நினைத்தபோது எரிச்சலாக வந்தது. நேரம் ஆக ஆக குழந்தைகள் பசியினால் வீறிட்டன. புத்துமனியாவில் இரண்டு இளைஞர்கள்- மண்டபவாசலில் உடுப்புகள் கொஞ்சம் வைத்துப் பசிர்க்குகொண்டிருந்தார்கள். துளசிக்கும் ஒரு சட்டை கொடுக்கப்பட்டது. யாரோ பாவித்த உடுப்புகள் தோய் க்கப்பட்டிருந்தது, அந்தச் சட்டையைப் போட வும் மனமில்லாமல்- பேரட்டிருப்பதையும் தொடர்ந்து போடமுடியாமல்- சிறிது நேரம் தவித்து- அவர்கள் தந்த சட்டையை மாற்றிக் கொண்டு வந்தாள். அங்கும் இங்கும் இறுக்கி-இழுபட்டுத் தொய்ந்தது. கொஞ்ச உடுப்புகளைன்றாலும் அழகாய்த் தோய்த்து அடுக்கி வைப்பது நினைவிற்கு வந்தது.

அன்று மாலை அப்பா சொன்னதைக் கேட்டு அதிர்ச்சியோடு- ராகவனைப் பார்த்தாள், அவன் முகத்திலும் அதே அதிர்வு-

“கிளிநொச்சியிலேயே எங்களுக்கு வீடு கட்டித் தரப்போயினம் என்று கதைச்சைவ. அதுக்கிடையிலே குடிசைகள் போட்டாச்ச எங்கட குடும்பத்துக்கும் ஒரு வீடு தந்திருக்கினம். நாளைக்கே போகோணும்-” என்ற அப்பாவைத் தொடர்ந்து துளசி கேட்டாள்.

“அப்பா நாங்கள் நுவரெலியாவுக்குப் போகமாட்டமா?” என்றாள் “அங்க போய்

என்ன செய்யிறது. தெரிஞ்ச சனங்களும் எங்கபோய்ச் சேர்ந்துதுகளோ தெரியாது. வீடும் இல்லை. கடையும் இல்லை. அங்க என்ன இருக்குது போறதுக்கு? இனிமே இங்கதான் இருக்கிறது” என்று அவர் சொன்னபோது-மனதுக்குள்ளே நிறைய அழுதாள். இஞ்சையே இருந்தால் எங்களின்றை படிப்பு- இப்பிழயே குழம்பவேண்டியதானா? ராகவன் இறுகிப் போய் அமர்ந்திருந்தான்.

அடுத்த நாள்- மண்சவராலே சுற்றிக் கட்டப்பட்டு- கூரையினுலே வேய்ந்த- அந்தப்புதிய வீட்டிற்கு வந்தார்கள். துளசி வாசல் தின் ஜெயிலேயே இருந்துகொண்டாள். தூரத்தே தெண்ஜைகள் நெருக்கமாய்த் தெரிந்தன. அடுக் கடுக்காய் குடிசைகள், பக்கத்து வீட்டு வாசலில் எறியப்பட்ட பேப்பர்கள் உருண்டு துளசியின் காலங்க்கு வந்தன. அந்த வீட்டில் கதைப் பதெல்லாம் துளசிக்கு இங்கீக் தெளிவாகக்கேட்டது. இரவு- அம்மா லாம்பு கொளுத்தி விழுந்தையில் வைத்தாள். துளசி அசையாமல் அப்படியே இருந்தாள், மனதுக்குள் ஒரு வெறுமை நிறைந்திருந்தது.

பக்கத்தில் வந்து இருந்த ராகவன்- ‘அக்கா’ என்றான் ‘என்ன’ என்பது போலப் பார்த்தாள் அவன்.

“அக்கா, நாங்கள் இனி என்ன செய்யப் போறம். இனிமேல் நுவரெலியாவை நினைச்சப் பார்க்கவே ஏலாது. நான் எப்பாடியாவது நல் லாப்படிச்சு- சேர்த்தை பாஸ்பண்ணி- யூனிவர் சிட்டிக்குப்போகோணும் என்று எவ்வளவு தூடிச்சனுன். பெரிய வேலைபாக்கவேணும் என்று எத்தினை எதிர்பார்ப்புகள் இருக்குது. உனக்குக்கூட படிக்க எவ்வளவு ஆசை. கடவுள் என்தான் இப்பிழ எங்கள் கஷ்டப்படுத்திற்கொனோ-”

அவன் கொண்டை அடைக்கக்கூறினான். துளசிசின் கண்ணங்களில் வழிந்த நீர்- முழங்கால்களில் பட்டுத்தெறித்தது. படிக்கின்ற காலத்திலே அவளது திறமையும் கெட்டித் தனமும் எத்தனை பேரைப் புகழ் வைத்திருக்கிறது. எத்தனை கருத்தரங்குகள், கவிஞரங்கு

கள் - நாடகங்கள், பேச்சுப் போட்டிகள் - எல்லாவற்றிலும் முன்னுக்கு நின்று ஏராளமாய்ப் பாராட்டுகளைப் பெற்றவள் - எங்கோ அறிமுகமில் லாத ஒரு பிரதேசத்தில் எந்த நாகீகமோ முன் ணேற்றமோ படிப்பறிவோ இல்லாத இந்த சனங்களின் மத்தியில் இன்னும் எத்தனை நாட்கள் ..... அவனுக்கு நெஞ்சே வெடித்து விடும் போல இருந்தது.

அப்பா - திருவையாறில் யாருடைய தோட்டத்திற்கோ வேலைக்குப் போகத்தொடங்கினார் நாட்கள் செல்லச் செல்ல - வறுமை அவர்களுக்கு அறிமுகமாயிற்று. கடையில் அமர்ந்து காசுகளை எண்ணி வந்த அப்பா - மன்வெட்டி கொண்டு தோட்டத்திற்குப் போவதைப் பார்க்க துளசிக்கு கண்கள் கலங்கியது. அப்பாவின் வருமானத்தில் குடும்பத்தைக் கொண்டு நடத்த அம்மா - பெரியபொராட்டமே நடத்தவேண்டி யிருந்தது. சுமதியும் மீனுவும் மாறிய அளவிற்கு தம்மை மாற்றிக் கொள்ள துளசியா அம் ராகவனுலும் முடியவில்லை. சதா - குழும்பிப் போன தக்கள் படிப்புகளும் - உத்தியோக எதிர் பார்ப்புகளுமே - நினைவில் நின்றன.

ஒரு நாள் காலை நேரம் அப்பா தமக்கத் தோடு துளசியின் அருகே அமர்ந்தார் “துளசி அகதிகள் புனர்வாழ்வுச் சங்கத்திலிருந்து கொஞ்சப் பேர் என்னட்டவந்து - இந்த அகதிக்குமுந்தைகளுக்கு பாடம் சொல்லிக்குடுக்க உன்னல முடியுமா? எண்டு கேட்டவை. நான் உன்னட்டக்கேட்டுச் சொல்லுறந் எண்டு சொல்லிப் போட்டன் -” அவர் முடிக்கும் முதலே துளசி எரிந்து விழுந்தாள்.

“என்னப்பா நீங்கள், என்னைப்போய் இது களுக்குப் பாடஞ்சொல்லிக் குடுக்கச் சொல்லுறீங்கள் : என்றை படிப்பே குறையிலை குழும யெட்டுதே எண்டு துடச்சப் போயிருக்கிறன் நான் இதுக்கெல்லாம் போக மாட்டன்” அவள் விருட்டென எழுந்து உன்னேபோனாள். அம்மா மின்னலையை போய்ச் சொன்னாள் -

“மாதம் 150/- தாறம் எண்டு சொன்னவை, கொஞ்சப் பின்னோயர்தானேவரும் -”

என்ற போது துளசி சொன்னாள்.

“அம்மா என்றை கவலை உங்களுக்குத் தெரியேலை. நான் படிச்சு படிப்புக்கு எத்தினை பெரிய வேலையெல்லாம் பார்க்கலாம். எல்லா சேர்டிபிகேட்டும் எரின்சுபோயிட்டதால் இப்பிடி இருக்கிறன். இத்தச்சனங்களுக்கு ஒண்டும் தெரியாது. நாகரிகம் தெரியாத இதுகளோடு போய் 150. ரூபா-க்காகக் கஷ்டப்பட என்னவை வெடிவெல்லாது -” அவள் முடிவாய்ச் சொன்னாள்.

அன்று இரவே - ராகவன் அவசரமாய் துளசியின் அருகில் வந்து இருந்து கொண்டு -

“அக்கா, அப்பா என்னசொல்லுவேர் தெரியுமா? என்னைத் தன்னேடு தோட்டத்துக்கு வேலைக்கு வரட்டுமாம். அக்கா, உந்தவேலைக் கெல்லாம் போகமாட்டன். நான் படிக்கவேணும் யூனிவர்கிட்டிக்குப் போகவேணும் - வேலைபார்க்கவேணும் -” என்று கண்கள் லேசாய்சிவந்து கலங்கச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவன் - அப்பாவைக் கண்டதும் நிறுத்தினான்.

“நீங்கள் ரெண்டு பேரூம் நினைக்கிற து முடியிறகாரியமே - இன்னும் அகாசத்தில் பறக்கிறதையே நினைச்சக் கொண்டிருந்தால் என்ன செய்யிறது. எல்லாரும் தங்கடசிலைமக்கு ஏற்ப மாற்றத்தானேவேணும் வீட்டில் இருக்கிற கஷ்டம் உங்களுக்கு விளங்கேலை. ஏதோ என்றை சுமையைப் பகிர்ந்து கொள்ளுவின்கள் என்ட நினைவில் கேட்டன் வேண்டாம் நிங்கள் ஒருத் தரும் உழைக்கவேண்டம். என்றை உழைப்பில் முடிஞ்சா மூன்று கேரமும் சாப்பிடுவட், இல்லாட்டிப் பட்டினி கிடப்பம் -” அப்பா சொல்லிகிட்டுப் போய்விட்டார்.

இருவருமே அப்பா போவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இதயத்துள் எதுவே வந்து அடைப்பது போலிருந்தது. லேசான குற்ற உணர்வு மனதுக்குள் தேரன்றியது. அப்பா சொன்னவைகளால் அதிகம் பாதிக்கப் பட்ட மாதிரி ராகவன் சட்டென எழுந்துபோய் விட்டான் சிறவர்கள் தெருவில் கிளித்கட்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். துளசிக்கு அவர்களை நினைக்கப் பரிபதமாக இருந்தது

விடிந்தால் பொழுதுசாயும் வரை கிளித்தட்டும் கிட்டிப் புள்ளும் தான். எத்தினை நாளைக்குத் தான் இப்பிடி விளையாடிக் கொண்டே இருப்பார்கள். கேட்டைத்திறக்கும் ஒலிகேட்டுத் திரும்பினால். இரண்டு இளைஞர்கள் வந்தாகள், நேராய்த்துளசியிடம் வந்து-

“நாங்கள் அவசரமாய்ப் போகோனும் இந்தப்பிள்ளையானாக்கு வகுப்புகளைத் தொடங்க நினைச்சிருக்கிறம் உங்கட நல்ல முடிவை நாளைக்கு எதிர்பாக்கிறம்-” என்று விட்டுப் போய் விட்டார்கள்.

‘இருநிமிடம்- அந்த இளைஞர்களை நினைக்க அவனாக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. எந்தப் பிரதிபல்லை எதிர்பார்த்து இதையெல்லாம் செய்கின்றார்கள்? வீடு வீடாய் பொருட்கள் கேர்த்து- சமைத்துப் போட்டு- படிப்பிக்க ஆள் தேடி- எப்படி இதையெல்லாம் எந்த ஆதாயமும் இல்லாமல் செய்யமுடிகிறது?- இந்தமண்ணில் பிறந்த எல்லாருக்குமே இந்த உணர்வு வருமா? அன்று இரவு வெகுநேரம் நித்திரை வராமல் புரண்டாள்துளசி.

அடுத்த நாள் காலை- அவசரமாய் தோட்டத்துக்குப் புரப்பட்ட ஆப்பாவை ராகவனின் குரல் தடுத்தது.

“அப்பா நானும் தோட்டத்துக்கு வாறன்-” என்றவன் கண்களங்கிலிற்கும் அம்மாவைப் பூருத்தவை பார்த்துவிட்டு - தினைத்துப் போய் பார்க்கும் அப்பாவை நோக்கி நடந்தான்.

தனசிக்கும் மனதில் ஒரு சந்தோஷமும் சிம்மதியும் பரவியது. எத்தனை ஆசைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் மனதுக்குள் தேக்கிவைத் திருந்தவனே மனம் மாறும் போது நான் மாறக் கூடாதா என்ன-?

இதுவரையில என்னைப் பற்றியே நினைச்சக்கொண்டிருந்தன்- இனிபாவது இந்த அநாதரவான பிள்ளைகளை அறிவோடு வளர்க்கின்ற ஒரு சிக்ன உதவியைக் கூடச்செய்யக் கூடாதா?

துளசி கண்காணி அழுந்தத் துடைத்துக் கொண்டாள்:

தேத்தண்ணி கொண்டு வந்து வைத்த அம்மா விடம்-

“அம்மா, நானும் படிப்பிக்கப் போகப் போறன்” என்றுள் அழுத்தமாக.

இந்துள்ளே எல்லாய் அடக்கம்

தட்டெழுத்து யந்திரத்தின் கீபோட்டில் உள்ள எல்லா எழுத்துக்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரே வசனம் ஒன்றை அமைக்க முடியுமா? இதோ அந்த வசனம்

தமிழ் - துஷ்டர்களை ஒழித்து நல்லோரின்நலன் களைப் பேற்றுவதையும் தர்மம் ஒங்கச்செய்வதையும் கடமையைக் கருதி இப்போது அகிம்சையைக் கடைப்பிடித்தால். நீதிக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை நெருசிலிருத்தி தூப உள்ளம் படைத்த உண்மீது எப்போதும் பொருமைகொண்டு உண்ணோ ஒழிப்பதற்குச் சூழ்ச்சி செய்துள்ள உண் சுற்றத்தாரை அழித்து அவர்கள் மன்னைடு மன்னைகும்படி செப்பதற்கு உறுதி பூண்டு மனவலிமை யுடன் முழுமுச்சடன் முடக்காது யுத்தம் செய் என்று பாண்டுவின் ஐந்து புக்கிரர்களுள் ஒருவனுள் அர்ஜுனனுக்கு ஈஸ்வரன் ஸ்ரீ சிருஷ்ணன் விஸ்வரூபத்தில் கூறினான் என்பதை ஐலீஸ்மாத ரேடியோ நூதன கதா கால சேஷபத்தில் கேட்டார்கள்.

ஆங்கிலம்—

The Quick Brown Hungry Fox Jumped Over The Sad Lazy Donkey.

பட்டங்கள் மீண்டும் பறக்கும்

— கோகிலா மகேந்திரன் —

(1985ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகச் சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசுபெற்ற கதை)

**காற்றேடு கைகுலுக்கும் பனைமரச் சலசலப்பு !
விரிசல் காடான வானம் !**

வெம்பிய மனதின் வெம்மை வீச்சாக வந்து விம்மலாய் வெடித்ததில் கண் நிறைய அழுகை வந்தது பொன்னுப்பிள்ளைக்கு.

“பொங்கல் என்ன பொங்கல் எனக்கு? ” நிறையப்புலம் முழங்கால் உயரத்திற்குக் குதிரை வாலிப்புல் -பொங்கல் நாளின் நால்வரமனி. சினியம்மாலுக்கு முன்னால் குஞ்சியிருந்த பொன்னுப்பிள்ளை சேலைத்தலைப்பை எடுத்துக் கண்ணைத்துடைத்துக் கொண்டாள்.

“மெய்யே ராஸ்னுப்பிள்ளை — உன்றையேனே அவங்கள் பிடிச்சுக்கொண்டு போய் இன்றைக்கு எத்தினை நாள் — தெரியாமல் கேக்கிறேன் -”

பொக்குவாய் நிறைந்திருந்த புகையிலையைப் பின்புறம் திரும்பித் துப்பினிட்டுத் தன் சந்தேகத்தைத் திரைநிக்கம் செய்கிறார் சினியம்மான்.

“சனியோடு சனி எட்டு, சூயிறு ஒம்பது திங்கள் பத்து. இன்றைக்குப் பத்து நாளாவீட்டிலே உலைவைக்கேள்ளே, அம்மான். இரவிலைஒருத்தரும் கண்ணேறைடு கண் மூடுதேறல்லை.”

தேங்கூட்டைப் போலச் சுறுசுறுப்பாய் இருந்த நிறையப்புலத்தை ஒரு முறை சுற்றிப் பார்த்தார் சினியம்மான். மேற்குப்புறப் பனிப் பற்றைக்குப்பின்னால் ஒரு ஜூந்து வயதுப் பையன் ‘வெளிக்கு’ இருந்து கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு முன்னால் ஒரு ஆறுவயது, கையில் கொப்பிக் கடுதாசியில் செய்த ஒரு ஆறுமூலைப் பட்டத்தை ஒஷ்க்கொண்டிருந்தது.

இவர்களுக்கு வடக்கே பொங்கல் பட்டம் ஏற்றும் பெரியகூட்டம்!

இங்கிலாந்தில் இருந்து இரண்டு வருடங்கிற முன் இளைய மகன் அனுப்பிய சுவெற்றரை இழுத்து விட்டுக்கொண்டார் அம்மான்

“ஆம்பிளைப் பிள்ளையன் எல்லாம் வெளி நாட்டிலே இருக்கிறது எவ்வளவுமிமதியே” என்று சினியன்துக் கொண்டார்.

“பங்கை பார் அந்த மூலையை?” என்றார்.
“பீநாறிப் பத்தை”.

“போன வருசம் நான் உதை அடியோடை வெட்டிவிட்டனன். இப்பார் போன வருசத் தைவிட மூண்டு மடங்காய் வளந்து விக்குது.”

சனியிடித்த மூக்குடன் முக்கிச்சொன்னார் அம்மான். பொன்னுப்பிள்ளைக்குப் புரிந்ததாய்த் தெரியவில்லை.

ஆ... என்ன சினியர்? என்ன இந்தப் பக்கம்?”, என்றபடி வந்தார் நாகவிங்கம் மாஸ்டர்.

சிரிப்பை அடக்கிப் புண்ணவதைபாக்கி, புண்ணகைக்குள் சிரிப்பு அடங்காமல் பொங்கியதில் வாயெல்லாம் பல்லாக அவர்தோன்றினார்.

“நான் எந்தநாளும் இந்தப்பக்கம் வாற அன்ன. நீதான் இன்றைக்குப் புதிசாய் வாருய... அது கிடக்க. உனக்கென்ன வயது? எனக் கென்ன வயது? நீ என்ன மாதிரி என்னைச் ‘சினியர்’ என்டு கூப்பிடலாம்?” என்று கேட்டார் சினிவாசகம் என்ற சினியம்மான்.

“நீங்கள் விசயம் விளக்காமல் கதைக்கிறியள். நீங்கள் தான் இந்த ஊரிலே சினியர் அது தான் சினியர் என்டு கூப்பிட்டனான்...”

என்று நாகவிங்கம் மாஸ்டர் தன் வழக் கமான நகைச்சவைப் பாஸரியில் பேசியபோதும் பொன்னுப்பிள்ளைக்குச் சிரிப்பு வரவில்லை.

இதைக் கவனித்த சினியம்மான்,

“பொன்னுப்பிள்ளை பெடியனைப் பற்றிப் பெர்சாக்கவலைப்பாடுரூ. அதுதான் கதைச்சுக்கொண்டிருந்தனும்” என்றார்.

“நான் எந்தக் கேள்வில்லை பேச்சுக்குப் போனாலும் இப்புதைத்தான் சொல்லிறநன். துண்பத்தை நீயே தேடிக்கொள். யாராவது அதை உனக்கு ஏற்படுத்தினால் நன்றி சொல்லுத்து. எனெண்டால் துண்பந்தான் உன்றை மனதை வலிமைப்படுத்தும் என்டு. ஒரு சமுதாயத்துக்கும் அது பொருத்தம். நீ மனவருத்தப்படாதை அக்கா. எல்லாம் நல்லதுக்குத்தான் நடக்கும்”

ஆசிரியரின் குணத்தை அப்பட்டமாய்க் கொண்ட நாகவிங்கமாஸ்டர் ஒரு குட்டிப்பிரசங்கமே செய்தார்.

கைக்கு வராத மேகங்களைத் தன் பூஞ்சைக் கண்ணுக்குள் அடக்க முயன்று கொண்டிருந்தார் சினி அம்மான். திழவென எழும்பிய கொக்கன் பட்டத்தின் ‘விண்’ கணிரென்று கேட்டது.

“இந்தளவு இளவட்டனுகளும் இதிலை நின்டு பட்டம் விடுறதைப் பாக்க எனக்கு வயித்தைப் பத்தி எரியுது. என்றை பெடியனும் வருசம் ஆளாவு உயரச் செம்பிராந்தன் ஏத்திரவன்..... அண்ணடக்கும்.... ....”

பொன்னுப்பிள்ளையின் ஒவ்வொரு சொல்லும் துண்பப்பாணியில் புதைத்து ஊறிப்பியின்து வருகின்றது. அவளது தொண்டையில் வலியோடு கூடிய வரட்சி!

“குட்டை மாட்டையும் கெட்டை மாட்டை யும் ஒண்டாச் சேத்து ஏர்முட்டினமாதிரி ஒண்டாச்சேர ஏலாத விசயங்களை நாங்கள் சேக்கப்பாக்கிறம். ஆனால் சேரவேண்டியதுகளைச் சேக்கின மில்லை. இது தான் பிழை”.- விடயத்தைப்

பொதுமைப்படுத்திப் பொன்னுப்பிள்ளையைத் திசை திருப்ப முயன்றூர் நாகவிங்கமாஸ்டர்.

வாடைக்காற்று வேகமாய் அடித்துக் கொண்டிருந்தது. தங்கபிரேம் மூக்குக் கண்ணுடியைத் தூக்கி விட்டபடி எழுந்து நின்றூர் சினி அம்மான். வேட்டியைத்தூக்கி முழுங்காலுக்கு ஒரு அடி மேலே மடித்துக் கட்டிக்கொண்டார் உயர்ந்து நிஸ்று அவரது முழுங்கால்களை வருடிய புல்லுக் கட்டிர்க்கிட்டு தடவி விட்டுக் கொண்டார்.

“முந்தி நாங்கள் இந்தக் காணிக்கை வரகுதான் போடுறது. தைப்பொங்கலுக்குப் பட்டம் விட வரேக்கை இப்பிடித்தான் வரகுக் கதிர்காலை முட்டும். அது ஒரு சந்தோஷம்தான் இப்புதை எல்லாம் விட்டிட்டம்..... ம்”

திப்பி திப்பியாய் இளமைக் காலச் சம்பவங்கள் பல நெஞ்சில் எழும்பி நிறைந்து வரப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டார் அம்மான்.

இப்புதை அந்தக்காலம் வரப்போது எல்லாக் காணிக்கையும் மரவெள்ளி வரகுகிறது. கண் போடச் செல்லித்தான் பெடியனும் சொல்லிறுக்கள் ஆனால் ஆர் செய்யிறது உங்களுக்கு?” - என்றார் மாஸ்டர்.

வெளிநாடுகளில் குடியேறிவிட்ட தனது பிள்ளைகள் இங்கு வருவதோ, இந்தக் காணிகளில் பயிர் செய்வதோ சாத்தியமில்லை என்பதை வேதனையுடன் நினைத்து மாஸ்டர் கூறியதை ஒப்புக்கொண்ட அம்மான், நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

“அங்கற்ற ... பூணை ... உன்றை ஆறுமூலிலை தலைகுத்துது. டேய் .... அதின்றை வால் நீளமாக்கானுதாரா. அதை வலி .... வலிச்சுக்கொண்டு வாடா. நான் வால் கட்டிச்சுதாறன்....” என்றார். பூணை என அழைக்கப்பட்ட புவனகிங்கம் அப்படியே பட்டத்தை வலித்துக்கொண்டு வந்தன்.

“வாற வருசும் நாங்கள் இந்த ஊரில் ஒரு பட்டம் ஏத்தன் போட்டி வைக்கப் போறம். என்று அன்டைக்கு எங்கடை பள்ளிக் கூடத்

திலை சுந்தரிக்கம் மாஸ்டர் இங்கிலீசு படிப்பிக் கேக்கை எனக்கொரு நினைவு வந்திது. அந்த விழாவுக்குச் சினியம்மான்தான் பிரதம விருந்தினர். வயதுக்கு மூத்த ஆக்களைக் கொராவிக்க வேணும். என்ன சொல்லுறியள் அம்மான்?" - மாஸ்டர்.

இதைக்கேட்டுச் சிரித்தா சினியம்மானின் மேலே போன உதடி பற்றகளில் ஈரம் இல்லாமையால் நடு வழியில் நின்றுகொண்டது. பின்னர் அதைக் கஷ்டப்பட்டுக் கீழ் இறக்கினார் அவர்,

இப்பொழுது கடற்கரைப் பக்கமிருந்து பதினைந்து இருபது வெடிலுலிகள் நிலம் அதிரும் உரப்புடன் எழுந்து வந்தன.

"நாங்கள் முந்திச் சின வெடிதானே கொழுத்தித் தைப்பொங்கல் கொண்டாடிற னங்கள். இப்ப பாரன் என்ன விசேஷமான வெடியன் என்னு" கூறிக்கொண்டே உடம்பில் நசநசத்த வியர்வையைச் சால்வையால் துடைத் துக் கொண்டார் அப்மான். வெளிப்பட்டு போட்ட பிரம்பை நிறுத்திப் பிடித்தப்படியே ஆசாயத்தில் தெரிந்த பட்டங்களை எண்ணத் தொடங்கினார்.

'பாம்ப ர் ஆற்மூலீ', செம்பிராந்தன், கொந்தன், வெளாவால், படலம், எட்டுமூலீ, மணிக் கூட்டுப்பட்டம், ஆள்ப்பட்டம், பெட்டிப்பட்டம், நட்சத்திப்பட்டம் .... சு ... இந்த முறை ஏராளம் பட்டம். எனக்கு இதைப்பாக்கவலு சந்தோஷம், எங்கை ஊரப்பெடியள் எல்லாம் நிறையப் புலத்துக்கை கூடிக் கொடி ஏத்திற்கு ஒரு சந்தோஷந்தான் ....', அவர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே ஒரு பட்டம் தலைகுத்தி விழுந்தது. பிறகு இன்னென்று, சந்தூப் பொறுத்து வேறொன்று .... இதற்குள் பத்துப் பண்ணிரண்டு பட்டங்கள் விழுந்து விட்டன.

"என்ன சங்கதி? எல்லாம் விழுது? என்றார் மாஸ்டர்.

"காத்துக் கூடிப்போச்சு. காத்துக்கூடிலுல் பட்டம் நிக்காது. குறைஞ்சாலும் நிக்காது.

எதுவும் அளவா இருந்தால் தான் நல்லது என்றார் அம்மான்.

மேக மூட்டத்தில் இதுவரை மறைந்திருந்த சூரியன் உற்சாகமின்றி அரை மனதுடன் இப்போது வெளியே தெரிந்தான்.

பொன்னுப்பிள்ளை தொடர்ந்தது புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள். அதை மாற்ற முடியாமல், இப்போது அதை சுகிக்க அல்லது சுகிக்கத் தொடங்கியிருந்தனர் அம்மாலும் மாஸ்டரும்.

சட்டென்று காற்றில் குளிர் கலந்த மாதிரி இருந்தது. "ஜேயா, ஜேயா," பட்டம் ஏற்றிக்கொண்டிந்த சூப்பலில் ஒரு சல்லப்பு,

"ஜேயா வாறுங்கள்" என்னெலுரு குால் "ஜேயா அவங்கள் வாறுங்கள்" ஏகோமீத்த இரைச்சலாப்ப பல குரல்கள்.

இரண்டு நிமிடங்தான் சென்றிருக்கும்,

இறையப் புலத்தில் ஒரு சுகாக்காடும் இல்லை. காலவிங்க மாஸ்டர் வேலிக்கு மேலால் பாய்ந்து விழுந்து ஒடியதையும், தன்பருத்த கேசம் குலுங்கி அசையப் பொன்னுப்பிள்ளை ஆரக்கி அரக்கி ஒடியதையும், பஞ்சன், பூளை, குட்டி, உக்சி இவங்கள் எல்லாம் கால் தரையில் படா மல் ஒடியதையும் பார்த்தும் சினி அப்பான் என்னே ஒடவில்லை. அவர் ஒட விரும்பவில்லை என்பதை அதிகம் பொருந்தும்.

இரத்தமெல்லாம் வடிந்து பூமியில் இறங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் போன்றதொரு பல வினத்துடன் சினியம்மான் புற்றறையில் படுத்தி விட்டார்.

"வரட்டன்: வந்தாப் பிறகு பாப்பாம்.... நினைத்துக் கொண்டார். 'ஓன்று' இரண்டு மூண்டு, நாலு, ஆறு, எட்டு, பத்து .. இருபது அப்பாட ஒரு கிமிடம் போட்டுது... ஒருஷ் சரையும் காணேல்லை ....'.

பெல்லத் தலையை உரச்தி பார்த்தார்.

ஒருவரும் இல்லை, எழுந்து உட்கார்ந்தார், ஒரு வரும், இல்லை, எழுந்து நின்று நாலு புறமும் திரும்பிப் பார்த்தார். மூலம் .... ஒரு வரும் இல்லை: கள்ளிப் பற்றை மறைவிலிருந்து பன்சனும் பூணையும் வெளியில் வந்தனர். “டேய் ஒண்டும் இல்லையா!” சில நிமிடங்களில் குடியும், உதச்சியும் பட்டங்களுடன் தோன்றினர்

“டேய்... உவங்கள் சும்மா கத்தியிருக்கிறங்கள் ...” “எட மச்சான், நான் கையிலை வைக்கிறுந்த கொக்கணையும் விட்டிட்டு ஒடிட்டன் அது இம்மடைக்கு அளவெட்டிச் செம்பைக்குப் போயிருக்கும்”.

“ஏல்லாலம். என்றை பட்டம் உந்த அண்ண வொண்ணுவிலை கட்டி விட்டது”. உடல் வியரக்கவும், உள்ளம் பதறவும், தான் தனியாப் நின்ற அந்த ஒரு நிமிடத்தை நினைத்துப் பார்த்தார் சீனியம்மான்.

“என்னவாம்? ஏனும் பெடியள் ஒடினவங்கள்”? கேட்டுக்கொண்டே பக்கத்துக் காஸிப் பனை மறைவிலிருந்து வெளியே தோன்றி அருளினார் மாஸ்டர்.

“கதிரன் அந்த நாகதாளிப் பத்தைக்கை பாம் பைக்கண்டிட்டு ஐயோ எண்டானும் அந்தநேரம் ரேட்டாலை ஒரு பொறி போனதாம். வைற் போன சத்தத்தையும் ஐயோவையும் ஒருமிக்கக் கேட்ட உடன் ஐயோ ஜீப்’ எண்டானும் பஞ்சன் “ஐயோ வாருங்கள் எண்டானும் உதச்சி”! சொல்லிக் கொண்டே தன் பொக்கவாய்ச் சிரிப்பைச் சிந்தினார் அம்மான். திடிரென் து ஆழமான சிந்தனைக் கோடுள்ள அம்மானின் முகத்தில் தோன்றின.

“அங்கை பார் பொன்னுப்பிள்ளை, முழுங்கால் உயரப் புல்லுலந்த நேருக்குப் படிஞ்சு ஒருபாதை வந்திட்டுது. என் சொல்லு பாப்பம்’ என்றார்.

“ஓ... சீங்கள் உந்த மிதியடிக் காலோடை எந்த நாளும் நடந்து, நடந்து அந்தளவு புல்லும் செத்துப் போக்கது....”

“ஒருநாளைக்கு மாத்திரம் நான் மிதிச் சிருந்தா, அது அந்த மிதிப்பையும் தாங்கிக் கொண்டு நிமிஸ்து நிக்கும். ஒவ்வொரு நாளும் திருப்பித் திருப்பி ஒரே இடத்திலை மிதிக்க.... ....அதுள்ள செத்துப் போக்கது.....”

பொன்னுப்பிள்ளை அதன் உட்கருத்தைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவு நுண்மதி பெற்றவளாய்த் தோன்றவில்லை. அவள் நாகதாளி முள்பட்டுக் கீழ்ந்துபோன பஞ்சனின் பட்டத் திற்குத் தானும் சேர்ந்து ஒட்டுப்போட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

“இப்பிழுஞ்சை நடந்த விசயத்தைப்பாத்தா ... நீ முதல் சொன்ன கருத்துப்பிழை போல கிடக்கு நாகவிங்கம் ...” என்றார் அம்மான்.

“முந்தி எங்கடை ஊரிலை நுளம்புக்கு டி.டி.ரி அடிக்கிறவங்கள். இப்புடிக்கிழேல்லை. என் தெரியுபோ அப்பான்?”

“தெரியேல்லை. சொல்லு”

“இப்பச்சை நுளம்புகள் அந்த மருந்தைத் தாக்குப் பிடிக்கத்தக்கதாய் இவைகாங்கம் பெற்றிட்டுதாம் அண்டைக்கு இவன்... சயன்ஸ் படிப்பிக்கிற கோபி சென்னவன் அதைப் போலத் தான்.... நான் சொன்ன கருத்துத்தான்சரி. ஒரு துணப்பம் வந்தா.... அந்தத் துணப்சத்துக்குப் பிறகு அதைத் தாக்குப் பிடிக்கக்கூடிய ஆக்கள் வருவினம். சீங்கள் இருந்து பாருங்கோ ...” என்றார் நாகவிங்க மாஸ்டர்.

இப்போது பட்டங்கள் மீண்டும் பறந்து கொண்டிருந்தன. பலத்த காற்று அடித்துப் பார்த்தது,

அவை அசையவேயில்லை!

தாமதத்திற்கு விளக்கம் கூறுதே!
கடமையைச் செய் !!

ஐவஹர்லால் நேரு.

அங்பு என்னும் சக்தி .....

— ஸி. சிவானந்தராஜா,
பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை
கிளிநொச்சி.

உலகம் இனியது பாரடா - இதை
உணர்ந்தால் வாழ்க்கை தேண்டா
உயிர்கள் இனியன தாண்டா - அதன்
உறவில் அன்னபக் காட்டடா

பிறந்தது முதலாய் மறையும் வரையில்
உயிர்கள் ஈன்னபது அங்புருவம்
பாசம் பக்கி காதல் தநுவது
நேச வலையின் பலவடிவம்.

அங்பே உலகின் பெரும் சக்தி
அனைவரும் போற்றும் அரும் சக்தி
கவலையை கீக்கி களிப்பினைத் தந்திடும்
கருணை வடிவாம் கலைச்சக்தி.

சிரிப்பு

முகம் மரர்க்கு
முகிழ்க்கும்
அது
சிரிப்பு அல்ல
மெஸ்லிதயத்தில் பதிந்த
மெஸ்லுணர் வினிடை
தாக்கங்கள் - அதன்
பிரதி பலன்களை
விளாம்பரப் படுத்த விரும்பாத
வினயமான
முகத்திரை
சற்றே விலகி விட்டாலோ
உள்ளுருவம்
தெரிந்துவிடுமே என்று
வலிந்து ஊரவேற்ற.
மலர்ச்சி.

குறள் காட்டும் வாழ்க்கை நெறி

— “நயினைப் புளிதா”

“ பொதுமறையாம் திருக்குறளின் அருமை பெருமைகளைச்
சொல்லிடத்தான் வார்த்தை - இல்லையம்மா
அறத்திற்கு வழிகாட்டும்
முப்பாலின் தலையதுவாம் அறத்துப்பாலும்,
வாழ்க்கையின் தத்துவத்தைக் கோடிட்டுக்
காட்டி சிற்கும் பொருட்பாலும்,
அன்புக்குப் பொருள் சொல்லி
இன்பம் சேர்த்துரைக்கும் காமத்துப் பாலதுவமாய்
தன்னகத்தே கொண்டுவிட்ட திருக்குறளின்
அறிவுத்திற்கை அறிந்திடவே வேண்டும் எப்போதும் - நாமே

திருவள்ளுவர் தந்துவிட்ட திருக்குறளின் மகிமதனைச் சொல்லிவிடத்தான் முடிந் திடுமா? என், அள்ளிடத்தான் குறைந்திடுமா? அங்கே சொல் அமுதம். பொருள் அமுதம் பயன் அமுதம். உணர்ந்தே கற்றிடன் வாழ்க்கை அமுதம் என்பதை மாற்றிடத்தான் முடியுமா? திருவள்ளுவப் பெருந்தலையின் ஒவ்வொரு குறள் மனியும் மனிதனை நல்வழிப்படுத்தி வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும் அறிவு முத்துக்கள். எனவே நம் அறிவுத்திற்கைப் பெருக்கி வாழ்க்கையை கெறிப்படுத்த காம் எல் லோரும் கற்கவேண்டிய தமிழ்மறை திருக்குறளாகும்.

பூமிதனில் மனிதராகப் பிறந்துவிட்டோம் - எப்படியும் வாழுந்து முடியலாம் என்பதை பிறவியின் நோக்கம். பிறப்பின் தத்துவத்தை ஞானக்கண்ணால் கண்டு அதன்வழி ஈடேற மனி தன் எப்படி எப்படி எல்லாம் வாழ்வேண்டும் என்பதை ஈரடிக் குறலில் வள்ளுவர் மிகத் தெளிவாக எடுத்தியப்படுகின்றார். மனிதனின் இயல் புகளை நன்கு உற்று உணர்ந்து அதன்வழி ஒவ்வொருவாழ்க்கைச் செயற்பாட்டுக்கும் குறள் களைத் தந்து மனிதனை வழிப்படுத்துகின்றார்.

வள்ளுவர் தந்துவிட்ட குறள் ஒவ்வொன்றை எடுத்து நோக்கினும் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத் துவனவாகவே காணப்படுகின்றன.

எந்த ஒரு காரியத்தையும் கடவுள் வணக்கத்துடன் தான் செய்வது இயல்ல. அதன் வழியே வள்ளுவரும் கடவுள் வாழ்த்தை முதலாகக் கொண்டே குறள் அமைத்துள்ளார். எல்லா உலகக்களுக்கும் மூலமுதலாகிய ஆதிபகவளை வணக்கி வாழ்த்துகின்றார். “அகரா” எப்படி எல்லா எழுத்துக்கும் முதலாக உள்ளதோ அதே போன்று ஆதிபகவனும் உலகத்திற்கு முதலாக உள்ளார் என்று எடுத்தியப்படுவது மனிதன் தன்னைப்படியடைத்த கடவுளை முதலில் வணக்கவேண்டும் என்பதை மறை முகமாக உணர்த்துகிறது. இதனைத் தான்

“அகரா முதல் எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு”

என்ற குறள்மூலம் அடியெடுத்து வைக்கின்றார் வள்ளுவர்.

வாழ்க்கை என்பதே இல்லத்தைக் கொண்டதான். குழந்தை தத்தித்தவழுந்த, குறங்கை

பயின்று கல்விக்கூடம் காலடி வைத்து அகரம் ஓதி, பல்கலையும் கற்று, பாண்டித்தியம் பெற்று, இல்லறம் பேணி நானிலம் வாழ தன்கடன் செய்தே வாழ்ந்திடுதல் காணீர். எனவே வள் ஞவரும் இல்லறவியலை இனிதே எடுத்தியம் புகின்றார். இல்லறத்தானின் கடமைகள் எப்படி எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதை மிகத்தெதிலி வாக வாழ்க்கையின் நெளிவு சுளிவுகளை எல்லாம் படம்பிடித்துக் காட்டுவது உபால். குறள் களில் கூறுகின்றார் வள்ஞவர்

“அறம் செய வீரும்பு, என்பது ஓளைவின் பொன் வாக்கு. அதைத்தான் வள் ஞவரும் எப்போதும் அறம் செய்ய வேண்டும் என்ற மனநோக்குடன் இல்வாழ்வான் இருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் அவன் துறவிகளை விட மேலானவனுக்க் கணிக்கப்படுவான் என்பதை

“இயல்பினால் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான் முயல்வாருள் எல்லாம் தலை” என்ற குறளில் கூறுகின்றார்.

இல்வாழ்வானின் சிறப்பை இத்துடன் விட்டுவிடாது மேலும் ஒருபடி மேலாக இவ்வுலகத்திலே வாழவேண்டிய முறைப்படி அறவழி களில் நின்றும் வழுவாது வாழ்பவன் தேவர் களில் ஒருவனாக வைத்து மதிக்கப் படுவான் என்று ஆரீத்தரமாக வலிப்புறுத்துகின்றார் இதையே

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்,, என்று தெள்ளுக்கமிழில் நம் மனத்தில் பதிய வைக்கின்றார் வள்ஞவர்.

இல்வாழ்க்கை என்னும் வண்டியை தாளம் தப்பாமல் ஒட்டிச் செல்ல வாழ்க்கரைத் துணை அவசியமாகும். இல்வாழ்வானுக்கு அமைய வேண்டிய வாழ்க்கைத் துணையானவள் எப்படி அமையவேண்டும் என்பது பற்றியும் கூறிவைக்க மறக்கவில்லை வள்ஞவர்.

“மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகிச்சற் கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை”

இல்வாழ்க்கைக்குஞர்ற நற்குணை நற்செயல், கள் அமையப் பெற்றவனும் கணவனின் வருவாயை அறிந்து அதற்கு ஏற்றவாறு செலவு செய்யும் முடிக்கம் உடையவனுமே பொருத் தமான வாழ்க்கைத் துணையாக அமைவாள் என்று மிக அழகாக இக்குறள் மூலம் விளக்க வைக்கின்றார்.

இல்வாழ்க்கையுடன் வாழ்க்கைத் தத்துவம் முடியவில்லை. நன்மக்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் தான் வாழ்க்கை பூரணத்துவம் பெறுகின்றது என்பதே வள்ஞவர் கருத்து. இதனையே

“மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன் நன்கலம் நன்மக்கட்பேறு”

என்ற கூறுகின்றார். அத்துடன் அமையாது பழிப்ரிக்காப் பண்புடைய மக்களைப் பெறின் எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டமாட்டா என்று கூறுகின்றார். சமுதாயத்தில் எங்கும் அல்லதும் பிரச்சினையும் புரையோடிக் கூடப்பதை நாம் அறிக்கிறோம். பல கோணங்களில் இவைகள் ஏற்படுவதை நாம் காண்கின்றோம். கூடுதலாக பிள்ளைகளினுலேயே பிரச்சனைகள் உருவாகி குடும்பத்தின் நிம்மதி குறைகின்றது. இதைத் தனிற்கும் வழிகளைத்தான் எதிர்காலம் எல்லாம் உணர்ந்த வள்ஞவர் நன்மக்களாகப் பிள்ளை வளர்க்க வேண்டும் என்று கூறுவதுடன் தாயானவள் தன்பிள்ளை பிறந்தவுடன் அந்தச் செய்தி கேட்டு அடையும் மகிழ்ச்சியை விட அவன் சான்றேன் எனக் கேட்கும்போது அடையும் மகிழ்ச்சி மேலானது என்று தாய்மையின் நிலையில் நின்றும் கூறுவது நம் உள்ளத்தைத் தோடுகின்றது.

“கன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும் தஸ் மக்கீச் சான்றேன் எனக்கேட்ட தாய்”

எவ்வளவு இருக்கான நடையில் பெரியதொரு கருத்தை நம் மனதில் புகுத்துகின்றார் பார்த்திர்களா?

வாழ்க்கையை வளம்படுத்த இவ்வளவும் போதாது. நாம் பேசவது, நினைப்பது, செய்வது யாவும் நேர்மையானதாகவும், உண்மை

யான்தாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று வள்ளு
வர் கூறுகின்றார்.

“இனிய உள்வாக இன்னது கூறல்
கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று”

இனிய சொற்கள் எல்லாம் இருக்கும்
போது தீமை பயக்கும் சொற்களைக் கூறி பிதர்
மனங்களை கோகச் செய்வது, சிறந்த கனிகள்
இருக்கக் கூடியதாக காய்களைப் பறித்து உண்
பதைப் போன்றதாகும். நன்றி மறத்தல் கூடாது
இருவர் செய்யும் உதவியை எப்போதும் மறந்து
விடாமல் அவருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும்.
இதைத்தான் வள்ளுவார்.

“நன்றி மறப்பது நன்றஞ்சு நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று”

என்று அருமையான குறள் மூலம் கூறி வைக்
கின்றார்.

நாம் பேசும்போது யோசித்துப் பேசு
வேண்டும். நம் வாயில் நின்றும் வரும் சொற்கள்
சொல்லப் பட்டவையாகவே கணிக்கப்படும். எனவே பேசும்போது நாவடக்கத்துடன் பேசப்
பழக வேண்டும். இந்த நாவடக்கம் இன்மையால் தான் நாட்டிலும், வீட்டிலும் குழப்பமும்,
பிரச்சினைகளும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. வள்ளுவரின் நுண் அறிவில் இந்த
நாவடக்கமும் தப்பவில்லை.

“யாகாவார் ஆயினும்நாகாகக்கக்காவாக்கால்
சேராப்பர் சொல் இழுக்குப் பட்டு”

என்று எவ்வளவு தட்டமாக நாவடக்கத்
தைக் கூறி, நாவடக்காவிட்டால் எல்லோரா
லும் இழிவாவாகப் பேசப்படுவார்கள் என்று
எடுத்தியம்புகின்றார்.

செல்வங்களில் சிறந்த செல்வம் கல்விச்
செல்வமாகும். மக்கள் சமுதாயத்தில் மதிப்
புடன் வாழ்வதற்கு நல்லமுறையில் அமைந்த
கல்வியினால் அறிவுத்திறனைப் பெற்றுக்கொள்ள
ல்லையும். கல்வியின் நேர்க்கம் பட்டங்கள்

பெறுவதும், பணத்தைப் பெருக்குவதும் அல்ல.
மனிதனின் மனதிலே படர்கின்ற மாசுக்களை
அகற்றி அவனை நல்லவனுக நேரான பாதையில்
நடைபோட வைப்பதாகும். எனவே நல்ல நூல்
களைத் தெரிந்தெடுத்து நாம் கற்கவேண்டும்.
அதன்படி வாழ முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதை
வள்ளுவார் சரடிக் குறளில் மிக அழகாக எடுத்து
இயம்புகின்றார்.

“கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக”

படித்தும் ஒருவன் பண்பாடற்றவனுக
இருந்தால் படித்த படிப்பும் கேலிக்கிடமாகி
விடும் என்பதை நாம் இக்குறள் மூலம் காணக்
கூடியதாக உள்ளது.

மனிதனே பிற உயிரினங்களை விட ஆரு
வது அறிவாகிய அறிவுத்திறனைக் கொண்டு
விளங்குகின்றன. ஆனால் அதன்வழி நடந்து தன்
வாழ்க்கையை நேரிய வழியில் நெறிப்படுத்து
கின்றன என்றால் இல்லை இல்லை என்றே
கூறலாம். இதனால் ஆற்றிவு படைத்தவனுமினும்
விலங்கினங்களில் ஒன்றுக்கவே கணிக்கப்படுவான்.
அறிவுள்ள மனிதனின் எண்ணமும், பேச்சும்,
செயலும் ஒன்று கலந்தவையாக, துய்மையான
தாக இருக்கவேண்டும். இதனையும் வள்ளுவார்,
கண் மனிதனுக்கு எவ்வளவு இன்றியமையா
ததோ அதேபோன்றுதான் இதுவும் அமை
கின்றது என்று மிக இலகுவாக விளங்கும்
வண்ணம் கூறியுள்ளார்.

“என்னென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு”

கல்வியின் அவசியத்தை மேலும் ஒரு குற
ளில் மிக ஆணி த்தமாகக் கூறியுள்ளார். கல்
வியினால் ஒருவனிடத்தில் அறிவுத்திறன்
பெருகும், மனமாசுக்கள் கீங்கும், செயலிலும்,
பேச்சிலும் ஒருவகைத் தெளிவு காணப்படும்
நெஞ்சிலே துரைவிடன் பலரும் பாராட்டும்
வண்ணம் சிறப்புடன் வாழ்வான் என்னாது
திண்ணம். கல்வியில் ஊக்கம் கொள்ளாதவரே

கோழியாகத் தாழ்வு மனப்பாண்மையுடன் காணப்படுவான்.

எனவே கல்வியினால் வாழ்வு பெறலாம் எனத் தெளிந்து கற்கவேண்டும், கற்காது விடுவது மட்மையானது என்று பின்வரும் குறள் மூலம் கூறுகின்றார் வள்ளுவர்.

“உடையார் முன் இல்லார்போல்
எக்கற்றும் கற்றுக்
கடையரே கல்லாதவர்”
என்று கூறி வைக்கின்றார்.

கல்வியின் மகிழ்ச்சிகளை எடுத்துரைத்த வள்ளுவர் வாழ்க்கையை வளம் படித்த இவை எல்லாம் மனிதனுக்கு இன்றியமையாதன என்று கூறுவதுடன், அதன்வழி ஒழுகவும் வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்.

வள்ளுவரின் திருக்குறளின் மகிழ்ச்சியைப் பேசிடவே வாய் இனிக்கும், அதன்கண்திகழும் ஆயிரத்தி முன் ஊற்றி முப்பது குறள்களுமே மனிதனின் வாழ்க்கையை நல்வழிப்படுத்தும் நெறிகளாக அமைகின்றன. ஒவ்வொரு குறளும் ஏதோ ஒருவிதத்தில் மனித அசைவுடன் பின்னிப் பினைத்தாக மனிதனை வாழ்வாங்குவாழ வழிகாட்டும் நெறிகளாக அமைகின்றன என்றால் மிகையாகாது.

வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் தேன்குறள் வழி நடந்து நாட்டிற்கும், வீட்டிற்கும் நன்மக்களாக திகழ்வோமாக.

வாழ்க - திருக்குறள்,

வளம் பெறக மானிடர்.

இந்தியா

இன்று ரஜீவ் காந்தியின தலைமையின் கிழுள்ளது. உலக சனத்தொகைப் பெருக்கத்தில் இரண்டாம் இடம் வகிக்கிறது. சினாவே இவ்வகையில் முதலிடம் வகிக்கிறது. உலக சனத்தொகையின் ஆறுக்கொருவர் இந்தியாவில் வாழ்கின்றார். இவ்வளவிற்கும் நிலப்பரப்பு மொத்தம் ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசின் மூன்றில்லாரு பங்கேயாகும்

ஓவ்வொரு நிமிடத்திற்கும் 25 இந்தியக் குழுந்தைகள் பிறந்தபடி உள்ளன. இதன் பிரசாரம் ஓராண்டிற்குள் ஒரவுஸ்திரேவியாவாக இந்திய சனத்தொகை வளர்ந்து வருகின்றது. இந்தியா பல்வகை முரண்பாடுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. புவியியல் ரீதியான வேறு பாடுகள், பாரம்பரியமான வேறுபாடுகள், பழக்கமழக்கங்கள், நகைகள், உடைகள், சமயங்கள் என்று எத்தனை எத்தனையோ வேறுபாடுகள் மொழிகள் என்னுடையும் குழுந்தைகளுக்கும் மேற்பட்டவை அவற்றுள் பதினாறு முக்கியமானவை. அவற்றுள் இந்தி தலைமைத்தானம் பெறுகின்றது.

ஐந்தில் நான்கு பங்கு இந்தியர்கள் இந்துக்களாவார். சிறபான்மைச் சமயங்களுள் இல்லாம் முதலிடத்தையும் சிக்கியர்கள் இரண்டு வீதத்தையும் பெறுகின்றனர். 1947ல் விடுதலைப் பெற்ற இந்தியா தொடர்ச்சியான பழம்பெரும் நாகரிகங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது. தானிய உற்பத்தி இரு மடங்காகியுள்ளது. விவசாயம் பிரதான இடம் பெற்றிரும் கைத் தொழில் யந்திரங்கள் ஏற்றுமதியில் ஏழாவது இடத்தை வகிக்கிறது துறைவகை, உரவுகை இரசாயனங்கள் இயற்கை மூலவளங்கள் ஆகியவற்றிலும் முன்னணியில் திகழ்கின்றது நிலக்கரி இருப்பு, மின்சாரம், இறப்பர் ஆகியவற்றில் உற்பத்தியிலும் முன்னணியில் திகழ்கின்றது இருப்பினும் ஏழ்மையும் ஊட்டக்குறைவும் பரவலாக உள்ளன நாலில் ஒருபக்கினரே படிப்பறிவு நிறைந்தவர்கள்.

இன்று

— நிவேதிதா

வழிதெரிய வில்லை — அறத்தின்
வகை புரியவில்லை
மொழி விளங்கவில்லை; — உண்மையின்
முகம் துலங்கவில்லை.

இந்தப் பாதையில்.... ....
இந்த வேளையில்.....
எந்தத் திசையிலே.....
எங்கள் யாத்திரை..... ?

எங்கள் வானிலே
துன்ப மேகங்கள்
பொங்கும் வெள்ளமாய்
எங்கும் இன்னல்கள்....

எங்கு போவது ?
எங்கள் வாழ்வெது ?
தங்கும் வீடெது ?
கங்குல் விடவெது ?

வெறும் கேள்விகள்.....
தெரு மரணங்கள்.....
சிறு நாய்கள் போல்
குறுவாழ்வுகள்.....

பேயரசாண்டிடில்
பினம் உணவாகுமாம்
நேயமில் நண்பால்
நேரலாம் அவலமே.

இந்த மண்ணிலே...
நொந்த புண்ணிலே...
வந்து பாய்ந்திடும்...
வெந்த வேல்களே...

இற்றை ஓலங்கள்
வெற்றுப் பாதைகள்
எற்றை நாள்வரை
விற்று வாழ்ந்திடும்?

மண்புழுவைப் போல்
கண்ணழிந்து போய்
புண்படுபவர்
என்றை முவரோ ?

முந்தை நாளிலே
அந்தத் தேரிலே
வந்த நாசனை!
இந்த வேளைவா!

இந்த வழிகளில்
இந்த இழிவுகள்
எந்த நாளிலும்
வந்திடாது கா.

தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகம் நடத்திய நாவன்மைப் போட்டி முடிவுகள்

சீர்ப்பாசனத் தினைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம் கடந்த வருடம் கொத் தனிப் பாடசாலைகள் மட்டத்தில் நாவன்மைப் போட்டியை நடத்தியது இவ்வருடம் கிளி நொச்சி மாவட்டப் பாடசாலைகள் மட்டத்தில் கடந்த 6-11-85 காலை பிரதிப்பணிப்பாளர் காரியாலயத்தில் நாவன்மைப் போட்டி நடைபெற்றது. கழகத்தின் உபதலைவரும் சீர்ப்பாசனப் பெறுமியலாளருமான திரு. ச. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் தலைமையில் நடந்த இப் போட்டி களை காப்பாளரும் பிரதிப்பணிப்பாளருமான திரு. ம. சபாரத்தினம் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தார். கிளிநொச்சி மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. எஸ். அமிர்தவிங்கம் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார்.

போட்டி முடிவுகள் வருமாறு

ஆரம்ப பிரிவு

1ம் பரிசு	செல்வி. ச. சத்தி கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலயம்
2ம் பரிசு	செல்வன் க. நாகேந்திரன் அக்கராயன் அரசினர் த. க. பாடசாலை
3ம் பரிசு	செல்வி ஆ. கலைவதனி புனித திரேசா மகளிர் மகா வித்தியாலயம்

கீழ்ப் பிரிவு

1ம் பரிசு	செல்வி த. சாந்த கௌரி கனகபுரம் அ. த. க. பாடசாலை
2ம் பரிசு	செல்வன் க. நாகேந்திரன் அக்கராயன் அ. த. க. பாடசாலை, கோணையில்
3ம் பரிசு	செல்வி ஆ. கலைவாணி புனித திரேசா மகளிர் மகா வித்தியாலயம்

மேற் பிரிவு

1ம் பரிசு	செல்வி ப. செல்வஞ்சனி கிளிநொச்சி ம. ம. வித்தியாலயம்
2ம் பரிசு	செல்வி ஆ. மதிபவாணி புனித திரேசா மகளிர் மகா வித்தியாலயம்
3ம் பரிசு	செல்வி சி. ஞாரதி கனிஷ்ட வித்தியாலயம்

மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே !

செல்வி. ஓ. சண்முகநாதன்

பிரதிப்பணிப்பாளர் பணிமனீ, கிளிநெச்சி.

அரிது அரிது மாணிடராதல் அரிது என உரைக்கின்றார் எம் செந்தமயிழ்ச் செல்வி ஒளவைப் பிராட்டியார். இதனை வலியுறுத் துவதாகவே தாயுமானவரும்

என்னரிய பிறவிதனில் மாணிடப் பிறவிதான்
அரிது அரிது காண்
இப்பிறவி தப்பினுல் எப்பிறவி வாய்க்குமோ
ஏது வருமோ அறிகிலேன்
என்று கூறுகின்றார்.

இவ்வரிய பிறவிப் பேற்றை யடைந்த மாணிடர்களாகிய நாமோ எமக்குக் கிடைத்த இந்தப் பெரும் பேற்றினைப் பற்றி சிறிதளவேனும் சிந்திக்காமலே வாழ்நாளைக் கடத்தி விடுகின்றோம். எம்மிற்பலர் வாழ்வு, இன்பத்தை அனுபவிக்கவேதான் உரியது. எனவே எவ்வழியிலாவது கிடைக்கக்கூடிய இன்பம் அனைத்தையும் அனுபவித்து விடவேண்டும் என்று துடிக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் நாம் எப்படியெல்லாம் செயற்பட்டு எத்தனை தீமைகளை எமக்கும் எம்மைச்சார்ந்தவர்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் செய்கிறோம் என்பதை சற்றேனும் சிந்திப்பதில்லை. எம்மால் எத்தனையோ இதயங்கள் கோவுதாங்காமல் நொருங்குவதை உணர்வதில்லை.

மாணிடர்கள் யாவரும் இன்பத்தைத் தேடுவது தவறானதோன்றல். உலக வசதியில் பாசபந்தங்களை, இன்பதுன்பங்களை முற்றுக்கத்துறங்க முனிவர்கள் கூட வீடு பேறு என்ற பேரின்பத்தைத்தான் தேடிக்கொல்கின்றார்கள். பலவிதவேதனைகளால் தாக்கப்பட்டு விரக்கியின் விளிம்பில் நிற்கும் ஒருவன் இவ் வாழ்நாள் வெசூவிரவில் முடிந்து விடாதா என்று ஏங்குகின்றான் அங்கேயும் அவன்மறுபிறவிலாவது தனது துன்பங்கள் கீங்கி இன்பம் கிடைக்க மாட்டாதா என்ற ஆதங்கத்தில்தான் அப்படிக் கூறுகின்றான். ஆகையால் இன்பத்தைத்தேடுவது என்பது இயற்கையானதோன்றே அதை எவ்வகையில் பெறவேண்டும் என்பதைனேயே நாம் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டியது அவசியம்.

மாணிடர்கள் பந்த பாசங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். மண்பெண், பொன் என்ற மூவகை ஆசைகளுக்கு குட்பட்டவர்கள். அத்துடன் புகழாசையும் இன்று மனித சமுதாயத்தை மிகவெகுவாக ஆட்டிப்படைக்கின்றது. மனிதர்கள் தமக்கு இப்பிறவி ஏன் கிடைக்கப்பெற்றது என்பதை முற்றாக உணர்ந்து அதற்காகவே தம்மை முற்றாக எடுபடுத்த தொடங்கும் வரை இவ்வாசைகளை மனிதன் துறக்கமுடியாதவனே. சிலவற்றை நன்றாக அனுபவித்து அதனால் கிடைக்கும் இன்பதுண்பங்களை உணர்ந்து தெளியவேண்டிது அவசியமானது தான் ஆனால் இவற்றையெல்லாம் மனிதன் இவ்வகையில் பெற்று அனுபவிக்கவேண்டும் என்பதில்தான் மனித தத்துவம் தங்கியுள்ளது. எப்படியாவது பெற்று அனுபவித்துவிட்டால் போதும் என்ற எண்ணம் தலைதூக்கி அதன்படி வாழ முற்பட்டால் மனிதனுக்கும் விஷங்குகளுக்கும் வித்தியாசமே இல்லாமல் போய்விடும், அங்கே மனிதத்தன்மை மறைந்து விடுகின்ற துவிலங்களிலும் பார்க்க அதிகப்படியாக மனித அங்கு ஆண்டவனால் வழங்கப்பட்ட வரப்பிரசாதமான பகுத்து அறியும்தன்மை மறைந்துவிடிந்து விடுகின்றது. எனவே இவ்வரியமானிடப்பிறவியை எடுத்த நாம் பகுத்தறிவைப் பயன் படுத்தி ஏனையோருக்கும் எமக்கும் நன்மையைச் செய்து முதலில் மனிதர்களாக வாழுப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும்.

ஈசைகளின் ஆக்கிரமிப்புக்குட்பட்டு எப்படிஎப்படியெல்லாம் நாம் அவதியுறுகிறோம், என்ன யோரை அல்லற்படுத்துகிறோம் என்பதைச் சற்றேகிந்திப்போம். முதலாவதாக மன்றங்கையால் ஆலைக்கழிக்கப்படுவோரின் அவலநிலைகளைக் கவனிப்போம். குடியேற்றத் திட்டமொன்றில் அகதிகளுக்கு ஒவ்வொரு ஏக்கர் காணி வழங்கப்படவுள்ளது என அறிவிக்கப்பட்டதும், எம்பில்வசதிகள் படைத்த கிலரே தம்மை அகதிகளாக மாற்றிக்கொள்கின்றார்கள். இல்லாவிடில் தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி குறிப்பிட்ட சில அகதிகளை மாத்திரம் அக்காணிக்கு உரிமையா

ஊர்களில் அவர்களைப் பின்னர் தங்கள் அடிமைகளாகி தாங்களே அந்நிலத்திற்குச் சொந்தக் கரார்களாகி விடுகின்றார்கள்.

அகதிகளோ அடிமைகளாகி விடுகின்றார்கள் அங்கே அந்த அகதிகளன் வர்ணிக்கப்படும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட மனிதர்களின் இதய ஏக்கங்களை உணரும் மனிதத்துவத்தை அந்த வசதி படைத்தவரின் மண்ணுசை மறைத்து விடுகிறது அதுமட்டுமா? சொந்தச்சகோதார்கள் நல்வாழ்வு பெற்று அதன்வழி குழந்தைச் செல்வங்களைப் பெற்று அனுபவிக்கக்கூடாது என்ற வஞ்சகளன் னம் கொண்டவர்களைக் கூட இந்நாளில் காண முடிகின்றது ஏனையில் தங்கள் சொத்துக்கள் பங்கிடப்பட்டுவிடுமோ என்ற பயம் அவர்களை ஆட்கொண்டுள்ளது என்னே அவர்களின் சுய நலம் இன்னும் சிலர் இவ்வாசைகளினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு இருப்போரின் பலவீனங்களைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப்பாவித்து அவர்களுக்கு ஆசைவர்த்தைகள் கூறி இன்னும் பல வம்பு வழக்குகளில் மாட்டி வைக்கின்றார்கள். ஆசைவயப்பட்டவர்கள் ஏமாளிகளாகின்றார்கள். இப்படியெல்லாம் வஞ்சகமாகத் தமதாக்கிக் கொண்ட நிலபுலன்களைத் தாமேஅனுபவிக்க முடியாமலே அவதிப்படுவார்கள்தான் அனோகர் இம்மண்ணையின் விளைவினை விளக்கான பெரும் ஆதிகாகமே உருவாகியுள்ளது. அதாவது துரியோதனன் பாண்டவரின் அரசின் மீது வைத்த ஆசையால் பல லட்சம் சேரொக்களுடன் மாண்டதை பழும் பெரும் இதிகாசமாகிய ‘பாரதம்’ எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இன்னும் உற்றுநோக்கினால் தமிழர்களாகிய எமது இன்றைய அவல நிலை தெளிவாக விளக்குமான்றே!

அடுத்து எம்மில் பலரை தன் ஆட்சிக்குட்படுத்தி அவைப்படுத்தும் பெண்ணுசை பற்றி சற்றே சிந்திப்போம். வீட்டிலே தெய்வம் தொழாது கொழுநற்றெழுதெழும் குணவதி யும் சற்புத்திரரும் நிறைறந் திருக்க அதில் நிறைவுகாண முடியாத உள்ளங்கள் சில அந்நல் நெஞ்சங்களை துயரக்கடவினுள் அமிழ்த்திவிட்டு தாம்இனபம் தேடி ஆடல்நங்கையரிடமோ அல்லது வேற்றிடங்களிலோ சென்று தமது பொன் பொருளை மட்டுமன்றி உடல் வளத்தையும்

இழந்து நோய்வாய்ப்பட்டு மீண்டுதான் மனை நாடு கின்றார்கள். அங்கே அன்புமணைவிக்கோ அருமைக் குழந்தைகளுக்கோ அளிக்கப்பட்ட கொடுமைகளை அவர்கள் அதனால் அடைந்ததுயரங்களை சிந்திக்க முடியாமல் அந்த ஆசை தடுத்துவிடுகின்றது இதை ந்து நல்லதோர் உதரணமாக இளங்கேர்வடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலனின் நிலையை அழகாக சித்தரிக்கின்றார் எம் பழும் பெரும் இதிகாசமாகிய இராமாயணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இராமபிரானிமணைவியான சீதாப்பிராட்டியை விரும்பியதால் இராவணனின் நிலை என்னவாயியிற்று? அதுவும் மாற்றுஞ் மனைவியை விரும்பிய அந்தப்பெண்ணுசையால் வந்த வீணாதானன்றே இந்நாளில் இதனால் அல்லவுற்று அவமானத்துக்குள்ளார்கும் பலரை நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவ்வாறே பொன்னுசை எனும் பெரும் பேயின் வசப்பட்டு தம் நிலை மறப்பவர்களைப் பார்ப்போம். இரு செல்வந்த நண்பர்கள் தமக்கிடையே ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து சொன்னின்றார்கள். அதாவது ஒருவரது புத்திரனுக்கும் மற்றவரது புத்திரிக்கும் திருமணம் செய்து கொள்வதென்பது. அதிலும் மகனின் தொழிற் பயிற்சிக்காலம் முடிவடைய வேண்டுமென்ற காலக்கெடுவும் விதித்திருந்தார்கள். அவ் ஒப்பந்தம் அந்த இளம் உள்ளங்களுக்கும் எட்டாமல் இல்லை. என் அவ்விருவரும் தம் உள்ளங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களுக்கும் கூட வழங்கப்பட்டன. அதற்கிடையில் பெண் வீட்டார் கலவரத்தினுள் அகப்பட்டு தமதுசொத்துக்களையெல்லாம் இழுக்க நேரிடுகின்றது. அங்கு பாதிக்கப்பட்ட அந்தப் பெண்ணும் குடும்பத்தினரும் சொத்துக்களை இழுந்தார்களேயன்றி தமது எண்ணங்களையும் இழுந்தார்களில்லை.

ஆனால் செல்வநிலை பாதிக்கப்பட்டதால் திருமணம் தடைப்பட்டது. அந்த இளைஞரின் தந்தை தமது அந்தஸ்துக்கு ஒத்துவராத இடம் என்று ஒதுக்கி விட்டார். பலனுக பெண் பிரமச்சாரினி விரதத்தை மேற்கொண்டாள். ஆனால் தனது தந்தையின் இழிவான மன நிலையையும் தங்கள் அன்புவாழ்க்கைக்கு ஏற்பட்டத்தியையும் எண்ணி எண்ணியே மனதோயாயரியானுன். தந்தையோ மகனின் பரிதாபவிலை கண்டு அதிர்ச்சியால் மரணித்தார். அவருக்கு ஆவ்விளம் உள்ள

எங்களின் பரிதபாநிலையிலும் பார்க்க தங்கள் வத்திற்கான வராரிசு இப்படியானான்றை என்னாந்தான் அதிகளவில் பாதித்திருக்கவேண்டும். அங்கே உள்ள உணர்வுகளைச் சிந்திக்கும் தன்மையை மறைத்து விட்டது பொன்னாசை.

இவையெல்லாவற்றையும்விட இன்று பலர் புழூசையால் பல கஷ்டங்களுக் குள்ளாவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. சிலர் எப்படியா வது பெரும் புகழைத் தட்டிக்கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணாங்கொண்டு அதற்கு ஒரு வழியாகத் தங்களைச் சமூகசேவகர்களாக ஆக்கிக்கொள்ளப்படுகின்றார்கள். அவர்கள்கோக்கம் முழுவதும் புகழ்பெறுவது மட்டுமேயன்றி சேவையாற்றுவது என்பதல்ல. அவர்களது வசதிகளும் வாய்ப்புக்களும் அவர்களது எண்ணங்களுக்கு உரமாகின்றன.

அவர்களோ தங்கள் வசதிகளினால் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தி தங்களுக்குத் தெரிந்த வற்றையெல்லாம் சரியோதப்போ என்று சிந்திக்கும் இறன்றற நிலையில் எழுத்து மூலமாகவும் பேச்சு மூலமாகவும் வெளியிடுகின்றார்கள். அவற்றில்லதவறுகளைப்புரிந்து கொள்ளக் கூடியவர்களும் அதனைச் சுட்டிக்காட்டப் பயப்படுகின்றார்கள். அதே நிலையில் அவர்களது புழூசை என்ற பலவினத்தையறிந்த சிலர் பிழையான கருத்துக்களை யெல்லாம் சரியானவைஎன்றே போற்றிப் புகழ்மாஸையும் சூட்டிவிடுகின்றார்கள்! அந்தோ பரிதாபம்! அதனால் பாதிக்கப்படுவது புகழ் விரும்பிகள் மட்டுமல்ல. அவர்களது கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தூர்ப்பாக்கியத்துக் குள்ளானவர்களுமே என்பதை நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும் இங்கேயும் புழூசை தங்களைத் தாங்களே சரியாக அளவிட்டுக்கொள்ள முடியாத நிலைக்குத் தள்ளுகின்றது.

இவ்வாரூப ஆகைகளின் வழிப்பட்டு எம்மையும் ஏனையோசையும் துண்பத்துக்குள்ளாக்குவது

அல்ல இவ்வரிய மாணிடப் பிறவியின் நோக்கம் ஆகைகளை எம் பகுத்தறிவினால் உணர்ந்து கட்டுப்படுத்தி, நேர்மைதவரைமல் உழைத்துப்பெற்ற மன்றொன்றைப்பற்றியே உயிரினும் மேவாக மதிக்கப் பெறும் ஒழுக்க நெறியில் வின்று இல்லறம் என்னும் கல்லறம் தன்னைப் பேணி முதலில் மனிதன் மனிதனுக்காக வாழப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். மனிதனுக்காக வாழ முன்னும்போது ஏற்படும் நற்சிந்தணைகளும் பிற உயிர்களிடத் தில் ஏற்படும் அன்பு, கருணைன்பனவும் எம் இதயத்தில் இறைவன் குடி கொள்ள இடமளிக்கின்றது. இவ்வாரூப எம்மிதயத்தில் இறைவனை இருத்தி வந்திப்பதே இம் மாணிடப் பிறவியின் நேர்க்கமென்பதை உணர்ந்து நன்னெறி நின்று வாழ்வோமாக.

சிற்புணர்ந்து .....

உங்கள் வாழ்நாளில் ஒருமணி நேரமாவது நல்ல வாழ்வு. நிம்மதியானவாழ்வு- பய னுள்ள வாழ்வு- பிறர் பாராட்டும்படியான வாழ்வு- உங்கள் உடலையும் உள்ளத்தை யும் குலுக்கும் படியான வாழ்வு வாழ்ந்தால் நீங்கள் மனிடப் பிறவி எடுத்ததன் பயனை அடைந்து விட்டார்கள்.

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

நீரென்று பேர்ப்படைத்தாய் நீள்தரையில் வந்ததன்பின்

— க. சிவகுருநாதன்

பிரதம நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர்
கிளிநொச்சி.

உப்புக்கடலோரம் அலைமோதும் அலைகடலே
நூற்றுக்கு நூறு வாங்கிடவா துடிக்கிண்ணுய்
நூற்றுக்கு தொன்னூற்றேழோல் பக்கைப்
பெற்றுவிட்டதலைக்கணமீராஉன் அலையில்
நீரமுதைத் தனம் வழங்கத் துடிக்கிண்ற நிலங்லாள்
நூற்றில் மீதியைத்தான் பெற்றதுவும் அறியாயோ!
கூறிடுவேண்கேட்டிடுவாய்!

அன்றெருநூல் நாள் ஆசாயவீதி உலாவிவரும் ஆதித்தனைக் கண்டே — நானினின்றுய்
உன் அழகைப் பருகிடவே தன் கதிரால் அணைத்திட்டான்
அணைத்திட்ட கரத்திடையே நீர் - ஆவியாகச் சென்றிட்டாய்.
காமன் அவன் கணைக்கு நிறபேதம் புரியவில்லை - அவன் அணைப்பில்
கடலாளும் மயங்கி நின்றான் - நிலமகாளும் துவண்டுவிட்டாள்.
நிலத்திடையே நீர்விலைகள் நீராவியாகிணிட செடிகொடிகள் இறந்துபட
தோழித் தென்றலவள் ஒரு கைகோர்த்து முகிலிடத்தில் அழைத்துவர
ஆவியுயிர் சேர்ந்ததனால் தழைமமறந்த முகிற்கூட்டம்
காற்றுடச்சென்றிட்டார் மறைவிடமாம் - மலைநாடி
தோகையவள் கார்குழலைப் பற்றிநின்ற முகில் நோக்கி
தன் மின்னலிடை காட்டிடவே இடிபோல் நகை காட்டி - முத்தமும் கொடுத்திடுவாள்
முத்தத்தினால் கணிஞ்துவிட்ட முகில்களுமே மழைபொழிய
தித்திக்கும் அதனை அங்கு பூமகாளும் புசித்திடுவாள்
புசித்திட்ட மூரிடலில் பனிதனையும் பெய்திடுவாள்,
பொழிந்துவிட்ட சீரமுகில் பெரும்பகுதி தனைக்குடித்தாள் - கடலாளும்
சிறுபகுதி தனைக் குடிக்க முனைந்து நின்ற நிலத்தானின்
பொறுமைதனைக் காத்திடவே துறைந்து நின்றார்,
நீர்பாய்ச்சும் திணைக்களத்தின் பொறியியல் வல்லுனரும்,
மூனைதனை இபக்கிடவே இயற்கையவள் பாய்ச்சிரித்தாள்
இபங்கிர மூனையகால் படுத்திடவே முனையவில்லை.
சிறுதுளி நீரையேனும் வீணைக்க விரும்பவில்லை
இயற்கை அமைப்புகளை மாற்றிவிட முனைந்து நின்றோர்
செயற்கையில் ஆற்றுப் படுக்கைதனை அமைத்தே - கொடுத்திட்டார்.
எற்ற இறக்கத்தில் வாகாய் நீர் செல்ல வாய்க்கால் தனைக் கட்டி
— வழியமைத்துக் கொடுத்திட்டார்.

கடல்நாடிச் சென்றிட்ட நீரமுதைத் தேக்கி வைத்திடவே
பாரிய அணைக்கட்டைப்பாங்காக அணைத்திட்டார்
பார் புகழும் உழவுதனைப் பாமரஞும் போற்றிடவே
செய்திட்ட முறைதனையும் கூடுறிவேன் கேட்டிடுவாய்.

ஆண்டுக்கு இருபோக நெற்செய்கைதனை ஸ்ரீனித்து
செய்கின்ற நிலப்பாப்பை வரையறுத்துக் கொடுத்திடுவர்
வயல்நோக்கி நீர்செல்லத் தாய் - பிள்ளை வாய்க்காலை அழைத்தும் கொடுத்திடுவர்
எழைப் பாட்டாளிக்கும் கைகொடுத்தே உதவிடுவர்
பெரும்போக காலம் தொடங்கிவிட்டதென்று கண்டால்
பெரிதாகத் தண்ணீரும் கொடுத்திடத் தேவையில்லை.

“அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுகமும் நஞ்சாகும்” என்ற தத்துவதைத்
தாழமுனர்ந்தே தேவைக்கேற்ப நீர் கொடுத்திடவே
துரிசுதனை அளவாகத் திறந்திடுவர் வயல்பார்த்து
தேங்கின்ற நீரமுதும் வரம்பினை உடைத்தே ஒடாமல்
அசைந்து ஆடிச் சலசலத்துச் சென்றிடுமே.

அளவாக நீர்பெற்ற பயிரதுவும் ஆனந்தத்தால்
தண்ணழுகில் பூரித்துச் செழித்திடுமே
பண்படுத்தும் போதிருந்தே அளவாகக் கொடுத்துதவி
நெல்முளைத்துப் பயிராகிக் கூடலை தள்ளித்
தாய்மை நிறை அழிகுதனைக் கண்டிடவும்
நெந்தக்கிருந்தும் முற்றி அறுவடையைக் கானுமாட்டும்
நீரதனை அளவாக அளங்களாக நீரைக்கொடுவர்.
சரியான திட்டமாகத் தம்வழியாய்க் கொண்டிடுவர்
நிலங்களாள் தான்பெற்ற நீரைத் தலையாலே
பயிரதுவில் நெல்மணியாய்க் கொடுத்திடுமே.

உறிஞ்சிவிட்ட நீரின் ஓர்பகுதி நிலத்தடிக்கும் - கடலடிக்கும்
மணவகையால் கடங்கே மறைமுகமாய் தான் கலக்கும்
நீர்நிலையில் தேங்கிவிட்ட நீர் அளவை நாம் கண்டோம்
பேரளவில் குளப்பாப்பின் நீரளவைத்தாம் கனிப்பர்
கணக்கிட்ட நீரைக் கண்ணியமாய்ச் செலவு செய்வர்
நீர் என்று பேர் பெற்று நீள்தரையில் வந்ததன்பின
யாறென்றும் பாராமல் பயன் கொடுப்பார் அவர்கரத்தால்.

தண்ணைத்தான் உயர்த்துகிறவன் தாழ்த்துப்படுவான்,
தண்ணைத்தான் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்துப்படுவான்.

— பரிசுத்த வேதாகமம் (அக்கா 14-11)

உதவிகள் பலவிதம் ;

ஏவ்வொன்றும் ஒருவிதம்

கோப்பாய் - சிவம்

“கடமையைச்செய், பலனை எதிர்பாராதே” என்று பகவான் கிருஷ்ணன் பகவத்கிடையில் கூறுகின்றன ஆனால், இது எங்கள் சமூகவாழ்க்கையில் கடைப்பிடிப்பதற்கு எவ்வளவுதாரம் ஒத்துவரும் என்பது கிந்திக்கவேண்டிய விஷயம் இன்று நாளாந்தவாழ்க்கையில் நாம் செய்கின்ற ஒவ்வொருசெயலுக்கும் பயன்எவ்வளவு என்பதை எண்ணிப் பார்த்தபடிதான் செயற்படுகிறோம்.

அதுவும், உதவி என்ற ஒன்று இருக்கிறதே அது இருக்கும்வரை பயன்கருதாத கடமை என்ற விஷயத்தை நினைத்தும் பார்க்கமுடியாது : மனிதன் ஒருசமூதாயவிலங்கு. அவன்கூடிவாழும் பிராணி. ஒருவனில் ஒருவன் தங்கி ஒருவனுக்கு ஒருவன் உதவிசெய்து வாழ்வதுதான் அவனுக்கு முடியும்.

நமது அன்றூட வாழ்க்கையில் உதவி என்பது எவ்வளவு தாரம் பயன்படுகிறது? ஒவ்வொரு வரும் எதாவது ஒவ்வொருவகையில் பிறரிடம் உதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டுதான் வாழ்கிறோம்

“உதவி வரைத்தன்று உதவி! உதவி செய்ப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து”

என்றார் வள்ளுவர். நாம் பிறரிடம் பெறுகின்ற உதவிகள், நாம் பிறருக்குச் செப்கின்ற உதவிகள் என்பனவற்றை மட்டிடுவது எப்படி? அதற்கு ஓர் அளவுகோல் வேண்டுமல்லவா? அந்த அளவு கோலைத்தான் இக்குறளில் வள்ளுவர் கூறுகிறார், உதவியின் அளவை அந்த உதவி யின் தன்மையைக்கொண்டு அளப்பது சரியன்று இது ஒரு சார்பு வகையைச்சார்ந்தது. சார்பு வேகம் என்பதுபோல, உதவியும் செய்யப்பட்ட

தவரைச் சார்ந்தே அளவிடப்பட வேண்டும் ஒரேவிதமான உதவி இருவருக்குச் செய்யப்பட்டாலும் அந்த இருவரின் தன்மைக்கேற்ப அந்த ஒரே உதவி இருவிதமான, அளவிடுகளாகக் கணிக்கப்படும்.

‘இது எப்படி நியாயமாகும்?’ என்று சிலர் கேட்கலாம், ஒருவர் ஓர் ஆலயத்தில் அன்னதானம் செய்கிறார். அப்போது ஒருக்கப்படிய உணவு எல்லாருக்கும் கிடைக்கிறது. பசித் திருந்த ஒரு ஏழைப்பிச்சைக்காரனுக்கு அவ்வுணவு மிக அவசியமானதாக – அமிர்தமென என்னத்தக்கதாக இருக்கும். ஷீட்டில் வபிழூரச் சாப்பிடிடுவிட்டு ‘விடுப்புப்பார்க்க வந்திருந்த இன்னெருவரைப் பொறுத்தவரை இந்த ஒரு பிடி உணவு மிகச்சாதாரணமான ஒன்று, இவ்விருவரில் முதல் மனிதனுக்கிய அந்த ஏழைக்குச் செய்த உதவி மிகப் பெரியதல்லவா?

இதேபோல, வள்ளுவர் அக்குறளில் சொல்லாமல் விட்ட இன்னெருவகைச் சார்பு அளவுகோலும் உதவிக்கு உண்டு. உதவி செய்யப்பட்டவர் தன்மை மட்டுமல்லாமல் உதவிசெய்தவரின் தன்மையும், உதவியின் அளவைப் பாதிக்கிறது. முதலில் கூறிய அன்னதானத்தை ஒரு லட்சாதி பதி செய்திருந்தால் அவர் தமது வருமானத்தின் ஒரு வீதத்திலும் குறைவான தொகையையே இதற்காகச் செலவிட்டிருப்பார். ஆனால் ஒரு சாதாரண விவசாயி அந்த அன்னதானத்தைச் செய்திருந்தால் அவன் தனது வருமானத்தில் நாற்பத்தைந்து அல்லது ஐம்பது சதவீதமான பொருளைச் செலவிட்டிருப்பான், ஆகவே விவசாயி செய்த உதவி மிகப் பெரியதாகின்றது.

“உதவி வரைத்தன்று!” என்று வள்ளுவர் கூறுவது எண்ணகருத்திலென்று மேலே பார்த்தோம். வரைவு என்றால் மட்டுப்படுத்துதல் என்றகருத்தும் உண்டு. அப்படிப் பார்த்தால் “உதவி வரைத்தன்று!” என்று சொல்லும் போது உதவிபானது இன்ன வகைத்து என்று மட்டுப்படுத்தப் படாதது என்ற கந்ததும் கொள்ளலாம். அந்தக் கருத்திலேயே இக்கட்டுரைக்குத் தலைப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“மச்சான் உண்ணட்டை ஒரு உதவி கீக்கலாமென்று யோசிக்கிறன்.....” என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து சிற்கும் நண்பனைக்கண்டால் சிறிது கலக்கம் ஏற்படத்தான் செய்யும். கடன் கேட்பானே அல்லது வேறு ஏதாவது இரவல் கோட்பானே அல்லது ஏதாவது வேலையைச் சொல்லி உடனே செய்துதாக் கேட்பானே என்று மனம் பதறுகிறது.

அலுவலகங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள் முதலிய வற்றில்பொதுமக்கள் கூடினின்று தமது அலுவலகளைக்கவனிக்க முற்படும் போது அங்கே உதவி கள் தேஷ்த்திரிவது எமக்கெல்லாம் பழக்கமான ஒன்று.

அங்கு ஏதாவது பத்திரங்களைச் சரியான முறையில் சிரப்பிக்கொள்வதற்கு அல்லது, எந்த இடத்தில் கைமெழுத்துப் போடவேண்டுமெனத் தெரிந்து கொள்வதற்கு அயலில் நிற்பவரிடம் உதவி கேட்பவர்கள் அநேகர்.

இன்னும் சிறிது முன்னேறி, அங்கு வேலை செய்பவர்கள் யாராவது தெரிந்தவாசாக இருக்கின்றார்களா என்று பார்த்து நேரடியாக அவரிடம் போய் அவர் மூலமாகத் தமது அலுவல்களை விரைவில் கச்சிதமாக முடித்து விடுபவர்கள் பலர். அதுவும், வங்கிகள், ஆஸ்பத்திரிகள், தபால் அலுவலகங்கள் முதலிய இடங்களில் இப்படி உதவிகள் இல்லாமல் வேலை முடித்து வருவது என்றால் அவ்வளவு சலபமானதல்ல.

கவுண்டர்முன்னே பலர் ‘கிழு’வில் காத்து விற்கும் போது உள்ளே நுழைக்கு கணகச்சிதமாகத் தமது விஷயத்தை ‘ஒப்பேற்றி’ விட்டுவெளி யேறுபவர்களை கண்டு பல்பெருமூச்சுக்கள் ‘கிழு’ விலிருந்து புறப்படும். ஆனால் தெரிந்தவர்கள் உள்ளே இருக்கின்ற காரணத்தால் சின்னஞ்சிறிய தேவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அவர்களிடம் ஒடிச்சென்று தொனி தொணப்பவர்களும் நான் ‘உன் வீட்டுப்பிள்ளையாக்கும்’ என்ற தோரணையில் பெருமையாக முகத்தைத்தூக்கி வெளியே நிற்பவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு அலுவலகத்துக்குள்ளே அங்குமிகும் நடமாடுபவர்களும் பலர் உள்ளனர் இவர்கள் வெளியே காத்துசிற்பவரின் நேரத்தைப் பாழாக்கி ஆத்திரமூட்டுவதுடன் உள்ளே வேலைசெய்து கொண்டிருக்கும் உத்தியோகத்தர்களின் நேரத்தையும் மனவிலையையும் கூடபாழ்படுத்தி விடுகின்றார்கள்.

இப்படியானவர்களுக்கு உதவி செய்து விட்டு அதற்காகப் பிரதி உபகாரமாக அவர்களிடமிருந்து உதவிகளை எதிர்பார்க்கின்ற உத்தியோகத்தர்கள் பலர்.

உதவி என்பது இது மட்டுமா? இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் பலருக்கும் கைமேற் பயன்தரும் உதவியாக இருப்பது சிபார்சு என்னும் அருமருந்து.

“மாஸ்டர், எங்கடை கனகரத்தினத்தின்ற பொடியன் உங்கடை பள்ளிக்கூடத்திலே சேர் ‘அப்ளோபன்ஸியிருக்கிறான் கொஞ்சம் உங்கடை அதிபரிட்டைச் சொல்லி.....’ என்று இழுக்கும் நண்பருக்கு மாஸ்ரரின் உதவிதேவைப்படுகிறது.

இது போல் சிபார்சுக்குச் சிபார்சு தேஷ அலைவர்பலர். “தம்பி செல்வரத்தினம், ஆஸ்பத்திரிக்கு ஒருக்காப் போய் வரவேணும், அங்கை உனக்குத் தெரிந்சவை ஆரேன் இருக்கினமே” இது ஒரு விண்ணப்பம்.

“எனக்கு பாமசிஸ்ட்டைட் தெரியும் அவரிட்டைக் கதைச்சுவிடுறன் அவர் DMO விட்டைச் சொல்லினங்கைட விசயத்தைச் செய்து தருவார் வாங்கோ’ இது ஒரு உதவி

இவரை பாமசிஸ்டிடம் செல்வரத்தினம் அறிமுகம் செய்ய, அவர் DMOவிடம் இவரை அறிமுகம் செய்ய---இது சிபார்சிற்கு சிபார்சு. உதவிக்கு உதவி. வைத்தியர் எழுதிய மருந்து களை வாங்கிக்கொண்டு, ‘பாமசிஸ்ட்’ நம்ம ஆள் தானே என்ற எண்ணத்துடன் ‘தம்பி-விற்றமின் குளிசை, அஸ்பிரின் இதுசளிலையும் ஏதேன் கொஞ்சம் தாங்கோவன்-- என்று கேட்பவர்கள் பலர். கிடைக்கிற இடத்தில் பிடிங்கினது லாபம் என்பது அவர்களது ‘பொலிசி’. ‘அஸ்பிரின்’ முதலீய இலகுவில் மலிவாக எங்கும் கிடைக்கக்கூடிய பொருட்களைக் கூட ‘ஓசு’யில் கிடைக்குமென்றால் தட்டினிடும் இவர் போன்றவர்களால் ‘உதவி’ என்பதற்கே மதிப்பில்லாமல் போய் விடுகிறதுபிறகு ஒரு அவசரதேவைக்கு உதவி கேட்பது எப்படி?

உதவி என்பது இவை மட்டுமா? ஒருவரை
இழுவது,புகழ்வது,திருத்துவது, உற்சாகப்படுத்
துவது இவைகூட அவருச்சுச் செய்யும் மத்
தான் உதவிகள் தான்

“புகழ்கிறவர்கள் புசுழப்படுகிறவர்களுடைய பொறுப்பைப் புகழ்வதன் மூலமே அவர்களுக்கு நினைவுட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நல்ல புராம் யாரை வந்தடைகிறதோ, அப்படி வந்தடைகிறவனுக்கு அவனது பொறுப்பையும் தகு திணையும் அவனே மறக்க முயல்கிறவேலை பார்த்து நினைவுட்டுகிறது” என்கிறார் நாவலா சிரியர் நா. பார்த்தசாரதி

இதற்குமற்றலையாக ‘‘மற்றவர்கள் நம்மை நிந்திக்கும் போது நம்மையே நாம் சுந்தேகிக்க வேண்டும். நம்மை மற்றவர்கள் புகழும் போது நாம் மற்றவர்களைச் சுந்தேகிக்க வேண்டும்’’என்று பிறகாட்டி அறிஞர் ஒருவர் கூறுகிறார்.

புழுச்சி, இகழுச்சி, கண்டைம் உற்சாகமூட்டல் இவையெல்லாம் ஒருவனுடைய வளர்ச்சியை உயர்த்தவோ தாழ்த்தவோ முடியும். இவை சரிபானவகையில் பயன் படுத்தப்பட்டால் ஒருவனுக்கு இவை சரிபான உதவியாக அமையும்.

“உதவி செய்ய விட்டாலும் பரவாயில்லை அபத்திரவமாவது செய்யாமலிரு” என்பதும் அறிஞர் ஒருவரின் கூற்று. இவ்வதவி பண்பாட்டின் பாற்பட்டது. ஒரு ஏழூத்தாளர் ஒரு சிறு கணதயில் சொல்கிறார்.

“நன்னையப் பாங்கு அடங்கியிருப்பது மேலை
யிலுள்ள பச்சடியைத் தட்டிவிடாமலிருப்பது
லல்ல! யாராவது தவறுதலாகத் தட்டிவிடும்
போது அதைக்கண்டுகொள்ளாதிருப்பதில் தான்
அந்தப் பண்பாடு அடங்கியிருக்கிறது” என்று.
தற்செயலாக இப்படியான தவறுகளை ஒருவர்
செய்து விடும் போது அதைக்கண்டு கொள்ளாம
லிருப்பதே அவருக்குச் செய்யும் பேரந்தனியாகும்.

மிரார் த்தீனகள், நேர்த்திக்கடன்கள், முகமண்கள் இவையெல்லாம் கட்ட ஒருவகையில் உதவிகள் தான்.

புரவலர்கள், கொட்ட வன்ஸ்ல்கன் ஆகியோரிடம் சென்று அவர்களைப் புகழ்ந்து பாடிமுகமன்கூறி உதவிகோருவார்கள், புலவர்கள். அடியார்கள் ஆண்டவனிடம் பிரார் த்தலைகள் வழிபடுகாகள் செய்து உதவி வேண்டுவார்கள். இவ்வகுசிச்சுஞ்சகாக தேர்த்துக் கடன்கள் செய்யப்பட்டன.

இத்தகைப் புதியிகள் சாதாரணமட்டத்தில் வெற்றிதவற்றிய உதவிகளாக அமையும் போது அன்பளிப்பு என்ற பேரில் ஒருசங்கள் பெறுவதும் கொடுப்பதும் பதிலுதவிகளாக நிகழ்கின்றன.

உதவிசெய்யப் போய் உபத்திரவத்தை வாங்கிக் கொள்பவர்களும் சிலர் உள்ளார்கள், உதவியை எங்கே செய்ய வேண்டும், எந்த அளவுக்குச் செய்யவேண்டும் என்பதை அறியாமல் உதவி செய்பவர்களே இத்தகைய அல்லவில் மாட்டிக் கொள்கிறார்கள். இவர்களைப்பற்றி ஒள்ளைப் பிராட்டியார் பாடியிருக்கிறார்.

“வேங்கை வரிப்புலினோய் தீர்த்த விடகாரி ஆங்கதனுக் காகாரம் ஆனாற்போல் — பாங்கறி யாப் புல்லறிவாளர்க்குச் செய்தூபகாரம் கல்லின்மே விட்ட கலம்”

எனவே உதவி செய்தவிலும்சரி, உதவி பெறுதலிலும்சரி கவனமாக இருக்கவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

“எனக்கு யாருடைய உதவியும் வேண்டாம், பிறருக்கு உதவிசெய்தே என் வாழ்சாள் முழுவதையும் கழித்தவன் நான்” என்கிறார்சவாமி விவேகானந்தர்.

நாமெல்லாம் சாமானிய மனிதர்கள், நம்மால் அப்படி இருக்கமுடியுமா’ எதோ எம்மால் இயன்றுதவியைப்பிறருக்குச் செய்வோம் அளவோடு உதவிகளையும் பெறுவோம். இக்கட்டுரையை இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்வது வாசகர்களாகிய உங்களுக்குப் பேருதவியாக இருக்குமல்லவா?

மனிதர்கள் கலைஞர்கள் எந்திரங்கள்

மனிதர்கள் வெறும் மனிதர்களாக இருக்கும் வரை எவருக்கும் எந்தவித பிரச்சனையும் கிடையாது. அவர்கள் சிங்கிக்க முற்படும் பொழுது பிரச்சனைகள் ஆரம்பமாகிவிடுகின்றன.

மனிதர்களைச் சிங்கிக்க விடாமல் மயக்க நிலையிலேயே வைத்திருந்தால் பிரச்சனைகள் தோன்றமாட்டா. பிரச்சனைகளை மறக்கடிக்க மூனைகளை மழுங்கச் செய்யலாம். கலைகள் இவ்வகையில் தாராளமாகப் பயன்பட வல்லனவ. தொலைக்காட்சியும், வர்ணங்களியும், சினிமா ஏம் இவ்வகையில் மிக மிக வாய்ப்பானவை. கலைஞர்கள் முரண்டு செய்தால் எந்தி ரங்களைப் பயன் படுத்தலாம். அவைகளையும் திட்டங்கள் தீட்டுவும் செயலாற்றவும் பயன் படுத்தலாம். மனிதர்கள் என், தேவையேயில்லை.

இதயம்

உங்களுக்கு இதயம் இருக்கிறதா? உங்களுடைய இதயமே உங்கள் உடலின் மிக முக்கிய தசைப் பகுதியாகும். இதயம் அடிப்பதை நிறுத்தினால் அவ்வளவுதான். உடனடி மரணம். நோயற்ற இதயம் மேலும் பல நோய்களை உருவாக்கி மரணத்தை அண்மிக்கும். சராசரி இதயம் நிமிடத்துக்கு 70 முறைகள் அடிக்கும். அதாவது ஒரு நாளுக்கு 100,000 தட்டவை களுக்கு மேல். தேநீரும், கோப்பியும், போக்குவரத்து செருக்கடியும், சோதனைகளும், கவலைகளும் இரத்த அழுத்தத்தை அதிகரிப்பித்து இதயத்தின் அலுவல்களைப் பாதிக்கின்றன.

மேலதிக எடுடயைக் குறைப் பதாலும் புகைத்தலை நிறுத்துவதாலும், தியானம் செய்வதாலும், உப்பு, எண்ணேய், கொழுப்புக்கள் முதலியவற்றைக் குறைப்பதாலும் அதிக இத்த அழுத்தத்தை வெல்லவாம்.

- இளையோன்.

கோழி மேய்த்தாலும் கோரண மேந்திலை ....?

“தமிழ் எப்பமோனை கொழும்பாலை வந்தனீ”
 “நேற்றுத்தான் வந்தனஞ் பெரியவர்”
 “அங்கே ஏதும் பிரச்சினையோ”
 “சீச்சி, அப்படிபொன்டும் இல்லை”
 “இப்ப என்ன தாருங்கள் உனக்கு”
 “விளங்கேல்லை பெரியவர்”
 “என்ன சம்பளம் தாருங்கள் எண்டனுண் தமிழ்”
 “கழிவுகள் போக 950- ரூபா தருகினம்”
 “அப்ப 500- எண்டாலும் மிச்சம் பிடிச்ச வீட்டுக்கு அனுப்ப மாட்டியோ மேரனை .....

அவன்மனம் உடனே கொழும்புக்குப் பறந்தது அறை வரட்டைக்கு 250- சாப்பாட்டுக்குக் குறைந்தது ஒரு நாளைக்கு 30-00தேவை. பஸ் செலவு மற்றும் ஏணை செலவுகளுக்குக் குறைந்தது 150-00 தேவை. சில சமயங்களில் கிடைக்கும் சம்பளம் போதாமல் கடனும் படவேண்டிய நிலையில் இருக்கும் போது சேமிப்புப், வீட்டுக்கு அனுப்புவதும் ?

அவன் கிந்தனை மீண்டும் வரனில் சிறக டித்துப் பறந்தது அரசர்க்க உத்தியோகம் பற்றிய ஊர்ப் பெரியவரின் கருத்தினை அவனுல் மறுதலிக்க முடியவில்லை. ஒரு காலத்தில் அதாவது ஆங்கிளையர் ஆட்சியிலும். அதனை அடுத்த சில காலப் பகுதியிலும் அரச உத்தியோகத் தினர் சமூகத்தில் மதிப்பும் பெற்றிருந்ததுடன் பணப் புழக்கமுடையவராகவும் இருந்தது உண்மையே. இது கூட அவன் கேள்விப்பட்ட செய்தியேதான். ஆனால் இப்போது எவ்வளவு தூரம் மாறிவிட்டதென்பதை அவனுல் நினைத்துப்பார்க்கக்கூட விருப்பமில்லாமல் இருந்தது. இருந்தும் அரச உத்தியோகம் பற்றிய சமூகக் கண் ஹேட்டத்தை நினைத்துப்பார்த்தான்.

ஆரம்பத்தில் பள்ளிப் பாடப்பினை மேற் கொண்டிருந்த போது அவனுக்கு ஒரு பெரியவர் சொன்ன கருத்தினையும் இப்போது ஞாபகப்படுத்தினான். “மன்னைக் கொத்தித் திரவியம் எடு” என்றும், படித்து விட்டு உத்தியோகம் என்று அலையக் கூடாது என்றும் கூறியகருத்துக்கள் எவ்வளவு தீர்க்கதறிசனம் என்று கூட நினைத்தான். இருந்தாலும் “கோழி மேய்த்தாலும் கோரணமேந்திலை,, என்ற சமூக நிலைப் பாட்டில் அவனும் ஆட்கொள்ளப் பட்டதனைப் பற்றி அவன் ஆச்சரியப் படவில்லை.

ஆனால் இப்போது நிலைமை.....

“அவனுக்கென்ன பாதச்சம்பளம் எடுக்கி ருன். ஒரு 50-00 கடன்கேட்டாலும் தமாட்டான். எந்தெந்த பாங்கிலை போட்டு வைச்சிருக்கிறாலே தெரியாது. என்று ஊரில் ஒருவர் கூறியது அவன் காதுக்கு எட்டத்தான் செய்தது. ஆனால் அவனைப் பொறுத்தவரையில் வாங்கிய கடனை அடைக்க முடியாத நிலையில் இருந்தனதற்கும் என்னிக் கொண்டான்

ஏலமையில் உடுப்பும் போட்டுக்கொண்டு சாப்பாடும் கொண்டு கந்தோருக்கு போவினம். உடையது வைச்சிட்டுப் பேப்பரைப் பார்ப் பினம். பிறகு தேத்தன்னி குடிப்பினம் பிறகு மார், உகைவிவகாரம் பற்றி கதை அளப்பினம் அதுக்குள்ளை சாப்பாட்டு நேரம் வந்து விடும். சாப்பாடு முடிய மேசையில் பானுக்குக் கிழை ஒரு விண்ண நித்திரை அடிப்பினம் .....

எங்களுக்கு கந்தோருக்குள்ளை என்ன நடக்கு மென்டு தெரியாதே ..... என்று அதிகப்பிரசங்கி ஒருவரின் பிரசங்கத்தையும் அவன் ஒரு முறை கேட்டிருந்தான்.

“எந்தனை நாளாய் உந்தக் கந்தோருக்கு ஒரு அலுவலாய் அலையிறங். ஒரு நாளீருக்கு அந்த ஜூயர் வரல்லை ஒரு நாளீக்கு இந்த ஜூபா வரல்லை என்டு இப்பெந்ததனை நாளாய் அலைக் கிழங்கள். இப்பெந்தோருக்குள்ளை ஒரு அனுவல் பார்க்கிறதெண்டால்..... என்று அலுத்துக்கொண்ட ஒருவரின் கருத்தையும் எண்ணிப்பார்த்தான்.

“அவைக்கு உத்தியோகம் எண்டொரு வெலுவல் பொது மக்களோடை பழக இன்னும் தெரியேல்லை. பொது மக்களின்றை வேலீஸையை விட்டு நங்களின்றை அலுவலைப் பாக்கினம் உவையஞாக்கல்லாம் ..... என்று ஒரு இளைஞன் கூறிய கருத்தும் அவன் மனதை ஆக்கிரமிக்கத்தான் கெய்தது.

இவ்வாருக அவன் சிந்தனைகள் விரிந்தன இருந்தும் சமுகத்தில் மீண்டும், மீண்டும் அரசாங்க உத்தியோகத்தை நாடச் செல்லும் கூட்டத்தைப்பற்றி அவன் பரிதாபமாக நினைத்தான்.

காலையில் ஆலுவலகத்திற்குச்செல்லும் அரசாழியன் தனது கடமைகளில் மூழ்கிக் கஷ்டப்

படுவதைப் பற்றி உனர் இப்படி யான வர்கள் தவறிவிடுகிறார்களே என நினைத்தான், தன்னுடைய சொந்தக் கடமைகளைக் கூட அவனுக்கு செய்ய நேரம் கிடைப்பதில்லை. பதிலாக தன்னை அரச சேவையில் 8 மணித் தியாலத் திற்கு பதிலாக 16 மணி நேரத்தினை அரச சேவைக்கு அரப்பணித்து அச் சேவையினை மேற் கொள்ளும் பணியில் தொடர்கிறுன். அவ்வாறு அவன் முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக அரச சேவையிலேயே தனது முழு நேரத்தையும் செலவாக்கி இறுதியில் ஒய்வு பெறும்போது. எவ்விதமான பயனுமின்றி தனது சேவைக் காலத்தை முடிப்பான். அப்போது அவனிடம் குடியிருக்க விடு அல்லது நிலம் இருக்கமாட்டாது. வாடகை வீட்டினில் தனது முழுக் காலத்தையும் அதாவது அரச சேவையின் பொருட்டு செலவிட வேண்டியிருக்கும். அத்துடன் அவனுடன் ஒரு நிறைவான குடிப்பமும் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும். அதாவது வளர்ந்த பெண் பிள்ளைகள் திருமணத்தை நாடி நிற்கலாம், வளர்ந்த ஆண்கள் வேலை கேடி நிற்கலாம். இவ்வாறு பிள்ளைகளின் தேவைகளைக் கூட நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்விலே இருக்கும்.

ஆகத்து அரசாங்க உத்தியோகத்தின் தனது மாத வருமானத்திற்குள் குடிம்பத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்விலே இருக்கும் போது அவனைப்பற்றிய, சில சமுகக் கண் னேட்டங்களை நோக்கும் போது ஜிரணிக்க முடியாம விருக்கிறது. 1977ல் அகதிமுகாயில் அரச உத்தியோகத்தர் ஒருவர்தனது 4 வளர்ந்த பெண் பிள்ளை களுடன் கூடிய பெரியதொரு குடும் பத்துடன் இனிப் போவதற்கு ஒரு வீடில்லை என்று வேதனைப்பட்டதையும் ஞாபகப்படுத்த வேண்டியிருந்தது.

மேலும் அதிகமான சாலத்திற்கு இருக்கையில் இருந்து சேவை செய்வதால் மூலமியாதிகள், இருதய வியாதிகள் போன்றவையும் விரைவில் பிடிக்கும் வாய்ப்பு உண்டு. இது காரணமாக சிறு தொகையாகிய ஒய்யுக்கியம் கிடைக்கு முன்பே சிலர் இறந்து போகக்கூடும்.

இவ்வாறு பலவகைப்பட்ட பிரச்சினையினை ஒரு அரசு உத்திபோகத்தன் எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே இவ்வாறு சூழ்சிலைகளில் மக்கள் அரசு உத்திபோகத்தை என் அதிகமாக நாடுகள்கூர்கள் என்பது கேள்விக்குறியே. அல்லது கோழி மேய்த்தாலும் கோர்ண மேந்தலை ....., என்ற கருத்தின் நிலைப்பாடோ என்பதை கூறமுடியாதுள்ளது.

— பரிமளக்குமரன்.

விவசாய ரசாயன நஞ்சுகள்

விவசாய உற்பத்திகளிலே பெருமளவு செயற்கை ரசாயனங்கள் சேர்வது பற்றி வெகு காலமாகப் பலரும் குறைப் பட்டுக் கொண்டே உள்ளனர். டுண்டு கொள்விகளையும், கிருமி கொல்லிகளையும் ஏராளமாக உபயோகிக்கும் விவசாயிகள் இவற்றை பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

இவற்றை உபயோகிக்கும் விவசாயிகளுடைய இரத்தத்தில் இனகள் சேர்யாகக் கலங்கிருப்பது ஆப்வாளர்களால் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. பலக்குறைவும், மூச்சடைத்தல் முதலாய்களும் இவர்களிடையே பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலானவர்கள் பக்கவாதப், தலைவலி, பார்வைக் குறைவு, கூடுதலாக வியர்த்தல் ஆகிய வியாதிகளுக்கும் இலக்கிகள்றனர். சரியான பாதுகாப்பு முறை கண் தீமர் கொள்ளாமையே இதன் காரணம் என்று இந்த மருந்துகளைத் தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் கூறுகின்றன. கூடுதலான இரசாயனங்கள் கோல் வழியாகவே உட்செல்கின்றன. இவற்றுட்சிலவைக் கான்சருக்கும் கூட ஏதுவர்களின்றன.

ஹிந்தீன்க்கு!

நக்யப்பாக்கு அடங்கியிருப்பது மேஜை பிலுள்ள பச்சடியைத் தட்டினிடாமல் இருப்பதில்லை! யாராவது தட்டி கிடும் போது அதைக் கண்டு கொள்ளாமல் இருப்பதில்தான் அடங்கியுள்ளது.

— அன்றன் செக்கோவ்
(மாடவீடு, சிறுக்கதையில்)

*****

ஒருவனது வாய்ப் பேச்சைக்காட்டிலும் அவனது மெளனம் அதிகமான எண்ணங்களைப் பிரதிப்பிக்கும்.

— வேகன்பியர்.

*****

— இளையோன் —

பெண்

மனித சமுதாயத்தை வழக்கவாக வந்தவள். பெண்அவளிடம் கணப்படும் அல்ல தியான வர்ச்சி பார்ப்பவர் ஜெகளின் தன்மைக்கேற்ப வேறுபடும். அக்கவர்ச்சி மலருக்கு மனம்போன்றது. சிலைக்கிள்ளவர்கள் மனத்தில் வித்தாக விழுந்து எண்ணங்களாக முளைக்கிறவள்கள் பெண்.

ஏகிப்புத்தன்மை, தியாகத்தன்மை, தீரத்தன்மை' ஆகியவற்றில் பெண் ஆஜீனாவிடச் சிறந்தவள்.

ஏதாவது அறிவுசுக்கியில் பெண் ஆனாக்குத் தாழ்ந்தவளே, ஆனால், உணர்ச்சிகளின் துய்வையிலும் உயர்விலும் ஆஜீனாவிடப் பெண் பண்மடங்கு உயர்ந்தவளாவாள்.

அழகான பெண்ணைத் தந்தை படைக்கிறேன். அவளுடைய அழகையெல்லாம் கணவன் அலசிப்பார்த்து அறிகிறேன்.

எந்த சமயந்தில் எந்தக் கேள்வியைக் கேட்டால் ஆண்மொம் திண்டாடுமோ அந்தக் கேள்வியைத் தவறாமல் கேட்கும் இயல்பு பெண்களுக்குண்டு. அந்தக் கேள்வியைக் கேட்க வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தையும் அவர்கள் என்றாக அறிந்தவர்கள்.

பெண்கள் பறவைகளைப்போல தலையைத் திசை திருப்பாமலே பிறவற்றை அறியும் திறமையுடையவர்கள். இந்த முற்காப்பு அவர்களுக்குத் தேவைதான்; இருவருமே பக்கவர்களால் குழப்பட்டிருப்பதால்.

தொகுப்பு —

வி. கச்சிதானந்தம்
இரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை
கிளிநொச்சி.

நீர்ப்பாசனத் திணைக்கள் கிளிநோச்சிப் பிராந்தியத்
தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தின்

கழகக் கதம்

ஏற்றுவதி : மினாலை

இயற்றியவர் — ப. வீவானந்தசாமி

(பொன்னியிலைப்பிரிவை) எழுதியவர் : வ. வீவானந்தசாமி

ஏற்றுவதி : மினாலை

ஆதிதாளம் தின்ரங்கட

பல்லவி

நீர் பொலியும் கழவிகளில் சீர்மலியும் கிளிநோச்சி
நீர்ப்பாசனத் திணைக்களமே வாழியவே வாழியவே

(நீர்)

அனுபல்லவி

உர்மலியும் கண்ணிலையும் விஞ்ஞானம் தலைவர்க்கும்
இன்குமிழ்ப்பன் பாட்டுக்கழகம் வாழியவே வாழியவே

(நீர்)

சரணம்

இயலிசையும் நாடகமென் றியம்புகிற முத்தமிழும்
எழுச்சியுடன் ஓவிபெறவே நாழுழைப்போம் எனவரைக்கும்
இயல்புடனே கழகமதன் இனியசின்னம் காட்சிதரும்
இதைமற்றோம் தனம் உழைப்போம் எதுதமிழ் நாம்வளர்ப்போம்

(நீர்)

ஒடுக்கின்ற பேருஷி ஒங்கிவளர் நெற்கத்திர்கள்
ஒதுதமிழ்ப் பண்பாடும் உயர்அறிவின் தொழில்வளமும்
பாடுபடும் மாந்தர்தங்கள் பயன்நுகர வகைபுரிதல்
பணிநமதாய் நாம்வளர் வழிகள்தஞ்சும் கழகமிடே

(நீர்)

பு. சீராமநாத் சுவாமி

(கோப்யாஸ் இலங்கி)

பூப்பாஸ் திருச்செழியன்

தினிரிசூரை

நன்றி நவீல்கிழேம் .....

பேருணி, சஞ்சிகை உங்கள் கரங்களில் தவழ்வதற் கேற்றவகையில் ...

ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து ஆதரவுநல்கும் காப் பாளர் திரு. மு. சுபாரத்தீனம் (பிரதிப் பணிப்பாளர்) அவர்கட்கும்.

ஆலோசனைகள் கூறி எம்மை வழி நடத்தும் தலைவர் திரு. க. சிவகுருநாதன் (பிரதம பொறியலாளர்) அவர்கட்கும்.

ஒத்துழைப்பு நல்கும் கழக உறுப்பினர்களுக்கும்.

விஷயதானங்கள் வழங்கிய எழுத்தாளர்கட்கும்

வாழ்த்துச்செய்திகள் வழங்கிய பெரியோர்களுக்கும்.

விளம்பரம் தந்துதலிய வியாபாரப் பெருமக்களுக்கும்.

அழகுற அச்சிட்டு வழங்கிப் பர்வசக்தி அச்சகத் தினருக்கும்.

ஆர்வத்துடன் வாசிக்கும் வாசக அன்பர்களுக்கும்.

..... எமது நன்றிகள்

... இணையாசிரியர்கள்.

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகம்
ஆண்டாண்டுகாலமாக நிலைத்திட வாழ்த்துக்கிரேஷ்.

தரமான பொருட்களை மலிவுவிலையில்
பெறுவதனே நாடுங்கள்

வே. இ. தும்பிப்பிள்ளை
வர்த்தக நிறுவனம்
கண்டி வீதி, கிளிநோச்சி.

சகலவித மரிகைப் பொருட்களுக்கும்

புத்தம் புதிய ஸ்தாபனம்

வேலூம் மயிலூம்ஸ்

கண்டி வீதி, கிளிநோச்சி.

நீர்ப்பாசனத் திலைக்களத்
தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்திற்கு
எமது நல்வாழ்த்துக்கள் !

“பேராருவி” என்றும் சிறப்புறுத்

கதிர் ஸ்ரோர்ஸ்

முல்லைத்தீவு வீதி,
ஒட்டுசூட்டான்.

உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட்கள்
கொள்வனவு செய்யபவர்கள்.